

višaršnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE GOZDNO GOSPODARSTVO SLOVENJ GRADEC P.O.

LASTNINSKO PREOBLIKOVANJE GOZDNEGA GOSPODARSTVA SLOVENJ GRADEC

Lansko leto sprejeti Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij zavezuje Gozdno gospodarstvo, da pripravi program lastninjenja podjetja. Pred tem moramo z Ministrstvom za kmetijstvo in gozdarstvo in Zadrugami podpisati razdružitevno pogodbo. Pri tem bomo poleg razdelitve dosedaj zaposlenih na Zavod za gozdove Slovenije, Zadruga in GG razdelili med te tri udeleženke tudi sedanje premoženje podjetja. Premoženje, ki ostane Gozdnemu gospodarstvu moramo v prehodnem obdobju olastniti, podobno kot vsa druga podjetja.

Zakon nam omogoča različne načine privatizacije oziroma lastniškega preoblikovanja podjetij:

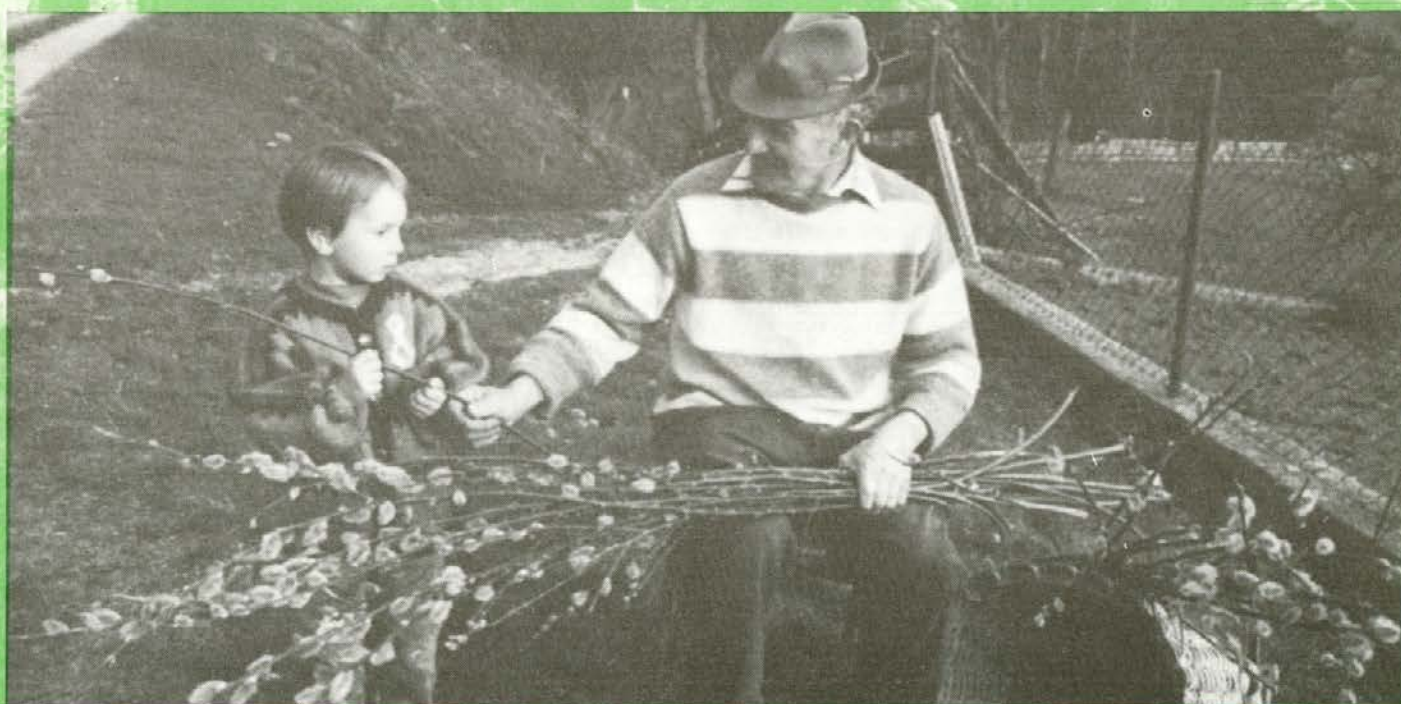
1. prenos navadnih delnic na Sklade
2. interno razdelitev delnic
3. notranji odkup delnic
4. prodajo delnic
5. prodajo sredstev podjetja
6. oblikovanje podjetja z večanjem lastniškega kapitala
7. prenos delnic na Sklad RS za razvoj

V podjetju imamo med naštetimi možnostmi pravico izbrati najboljšo obliko lastninjenja.

Na podlagi dosedanjega preučevanja različnih možnosti predlagamo za nas najugodnejšo kombinacijo interne razdelitve delnic in notranjega odkupa delnic. Pri tem načinu lastninjenja sodelujejo zaposleni v podjetju pa tudi bivši zaposleni in upokojenci.

Pri poteku lastninjenja bo moralo Gozdno gospodarstvo najprej ugotoviti vrednost vsega premoženja v podjetju in pripraviti tako imenovano drugo otvoritveno bilanco. Poskrbeti moramo, da bo vsebovala tisto produktivno premoženje, ki ga bomo pri delu rabili in ki bo prinašalo dobiček. Za tem moramo pripraviti program lastninjenja in v njem predvideti prenos 40% premoženja na sklade (20% na Sklad RS za razvoj, 10% na pokojninski sklad, 10% na odškodninski sklad).

Nadaljnih 20% premoženja bo podjetje razdelilo vsem zaposlenim, bivšim zaposlenim in upokojencem, ki se bodo prijavili na javni razpis. Pri tem bomo lastniške certifikate zamenjali za pisna potrdila in v nadaljnjem postopku za delnice.

Velikonočni prazniki so za nami. Utihihnilo je tudi velikonočno pokanje z možnarji, z dobro obloženih miz smo pospravili velikonočni žegen in tako smo končali tudi velikonočni post. Ostali bodo spomini na cvetno nedeljo, ko so po cerkvah blagoslovili cvetne premce, oljčne vejice in butare. Pavel Pogorevc iz Pake nad Vitanjem (na sliki) je tudi letos s pomočjo sosedovega Mitje naredil premec (snop), takšnega kot ga dela že iz otroških let - Foto: F. Jurač

(Nadaljevanje s 1. strani)

Za tem bo podjetje pripravilo program notranjega odkupa, v katerem mora sodelovati vsaj tretjina zaposlenih. Pripraviti moramo pravila, ki določajo vodjo programa, način odločanja na sestankih udeležencev, rok trajanja programa, način prodaje delnic v okviru tega programa, način notranjega trgovanja med udeleženci, prenos delnic za primer smrti, razmerja med udeleženci odkupa v prvem krogu in pri kasnejših odkupih in še drugo.

Podjetje bo objavilo javni poziv za udeležence programa in pripravilo spisek upravičencev s pripadajočim številom delnic in zneskom kupnine.

Za notranji odkup bomo najprej porabili tisti del lastniških certifikatov, ki bo presegal 20% vrednost razdeljenega premoženja podjetja. Za nadaljni notranji odkup (40%) pa bomo lahko uporabili gotovino in druge vrednostne papirje.

Prednost tega lastninjenja je visok, 50% popust pri odkupu delnic in možnost obročnega odplačila delnic za dobo 5 let. Prvo leto je potrebno odkupiti 20% preostalega premoženja oziroma 8% skupnega premoženja. V preostalih štirih letih pa še po eno četrtino preostale vrednosti podjetja. S temi določili daje Zakon zaposlenim, bivšim zaposlenim in upokojevcem posebno ugodnosti pri lastninjenju.

Zavedati pa se moramo tudi obveznosti, ki jih bomo prevzeli. Podjetje bo moralo redno plačevati kupnino za odkup delnic in zato pravočasno poskrbeti skupaj z udeleženci programa za likvidna sredstva.

Pri notranjem odkupu uporabljamo navadne imenske delnice, ki zagotavljajo pravico upravljanja, delitev dobička in ob stečaju sodelovanje v stečajni masi. Te delnice so prenosljive izven programa notranjega odkupa za celotno obdobje izvajanja lastninskega programa notranjega odkupa.

Med udeleženci programa pa je dovoljeno trgovanje, po pravih internega odkupa. Šele po končanem programu lastninjenja bomo lahko z delnicami tudi javno trgovali. Za tiste delnice iz notranjega programa odkupa, ki jih bomo dobili v zameno za lastniške certifikate, pa moramo vedeti, da so tudi znotraj programa neprenosljive in jih zato udeleženci dve leti ne morejo medsebojno kupovati ali prodajati. Po dveh letih pa postanejo enakovredne ostalim delnicam notranjega odkupa. Pomembno je tudi določilo programa notranjega odkupa: z večinskim glasovanjem program kadarkoli ustavi in s tem postanejo navadni delničarji. Program pa lahko ustavi tudi Sklad, če podjetje pravočasno ne odkupi dogovorjene količine delnic.

Notranji odkup z obvezno kombinacijo interne razdelitve je po našem mnenju pravi način lastninjenja Gozdnega gospodarstva, ki se bo ob lastninjenju preoblikovalo v delniško družbo. Pričakujemo, da nas bo lastniška odgovornost tesneje povezala in zaposlene motivirala za doseganje dobrih poslovnih rezultatov. Člani kolektiva Gozdnega gospodarstva smo vedno bili ponosni na naše dobro delo, zato bomo tudi naprej gojili pripadnost našemu na novo preoblikovanemu, dobremu podjetju. Od zaposlenih, bivših zaposlenih in upokojevcem pričakujem, da se bodo pridružili predlaganemu programu lastninjenja.

Hubert Dolinšek

AKTUALNA VPRAŠANJA

Gozdno gospodarstvo je v preteklem obdobju pripravilo vse potrebne dokumente in postopke za združitev ljudi in premoženja na Zavod za gozdove Slovenije, Zadruga in Gozdno gospodarstvo. Komisija na Ministrstvu za kmetijstvo in gozdarstvo je pod vodstvom državnega sekretarja mag. Franca Ferlina skupno z udeleženci razdruževanja dvakrat obravnavala razdružitevni postopek. Ugotovila je, da je predlog delitve premoženja pravilno pripravljen po predpisani metodologiji. Pričakujemo, da bo razdružitevna pogodba pripravljena za podpis v naslednjih dneh. To je pomembna podlaga za finansiranje tehnoloških viškov, ki ga prevzame država.

Ugotavljamo, da Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo zamuja mnoge, z Zakonom o gozdovih določene roke. Že sredi lanskega leta bi moral minister izdati odredbo o minimalnih pogojih za delo v gozdu, pa tega še vedno ni storil.

Lanskega septembra bi moral biti ustanovljen in organiziran za delo Zavod za gozdove Slovenije. Ta je bil formalno ustanovljen v začetku leta 1994 pa kljub vsemu še vedno ne dela. Še danes gozdna gospodarstva opravljajo tudi naloge javne gozdarske službe in za to dejavnost letos še niso dobila nobenih sredstev.

Gozdna gospodarstva so preko Poslovnega združenja protestirala pri ministru in zahtevala, da se Zavod organizira za delo do prvega maja letos in da Ministrstvo poravnava vse finančne obveznosti za delovanje javne gozdarske službe za prve štiri mesece.

Za izvedbo spomladanskih nujnih gojitvenih del je Ministrstvo iz proračuna zagotovilo potrebna sredstva za privatne in moratorijske gozdove. Za obnovo so lastniki dobili načrtovane sadike iglavcev in listavcev, sajenje pa morajo opraviti sami oziroma na lastne stroške.

Za nujna vzdrževalna dela na gozdnih cestah bodo za spomladansko obdobje sredstva zagotovljena ko konca aprila. V letošnjem letu pričakujemo sistemsko ureditev financiranja vzdrževalnih del. Po načrtu naj bi tretjino prispeval proračun, tretjino lokalne skupnosti, tretjino pa lastniki gozdov s plačilom posebne takse, ki se bo zbirala preko davčnih uprav. Vzdrževanje gozdnih cest bo tudi letos potekalo po načrtu vzdrževanja, ki so ga pripravili gozdarski strokovnjaki.

Hubert Dolinšek

POROČILO O IZVEDBI UKREPOV V ZVEZI S SANACIJO ŠKODE PO SUŠI 1993

Občina Slovenj Gradec je v sodelovanju z Ministrstvom za kmetijstvo in gozdarstvo odgovorna za pomoč in delitev pomoči za sanacijo škode po suši po naslednjih ukrepih:

- I. ODPIS DAVKOV IN PRISPEVKOV
- II. KRMA (interventni uvoz krme, voluminozna krma);
- III. SEMENA;
- IV. OBRESTI (za tekočo in investicijsko kmetijsko proizvodnjo);
- V. PRESKRBA VODE.

Do konca meseca marca je bilo izvedeno nekaj ukrepov, nekaj jih je še v izvajanju:

I. ODPIS DAVKOV IN PRISPEVKOV

ŠTEVILO KMETOV	DAVEK PRISPEVEK	VREDNOST V SIT
355	Prispevek za zdrav. zavarovanje	2.163.098
415	Prispevek za pokoj. in invalidsko zav.	8.718.564
	Dohodnina	2.306.794
	SKUPAJ	13.188.456

II. KRMA

I. Vrednost regresa pri interventnem uvozu

KRMA	OBDOBJE V DNEH	KOLIČINA V KG	VREDNOST V SIT
ječmen	22.-29. 12. 1993	274.000	1.050.000
soja	14.-28. 2. 1994	27.000	217.350
koruza	8.-22. 3. 1994	74.000	595.000
	SKUPAJ	375.000	1.862.350

2. Voluminozna krma

Na osnovi ocenjene škode zaradi suše in programa nakupa krmil smo pridobili 5.566.000 SIT sredstev, ki se lahko koristijo le z računi.

Oškodovancem zaradi suše je bilo nakazano 1.188.430 SIT.

Zaradi pomanjkanja računov še sredstva niso porabljena, zato smo omogočili nakupe dodatnega ječmena. Ta akcija še teče.

Skupno je bilo za krmo razdeljenih 3.050.780 SIT.

III. SEMENA

Ukrepi regresiranja semen kasnijo, ker nam Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo kljub intervencijam ni izdalo višine sredstev in kriterijev njihove delitve.

IV. OBRESTI

Akcija za regresiranje obrestne mere za tekočo kmetijsko proizvodnjo in investicije v kmetijstvu teče, saj obveščamo in zbiramo ustrezna potrdila od oškodovancev preko ustreznih finančnih organizacij. V regiji smo se uskladili za enoten pristop delitve teh sredstev.

V. PRESKRBA VODE

Kriteriji in pogoji za pridobitev pomoči pri preskrbi vode še niso znani.

Občina Slovenj Gradec
Oddelek za družbenoekonomski razvoj
Duška Kotnik

Podjetništvo v gozdarstvu

Gozdarska izvajalska podjetja, ki bodo nastala z reorganizacijo sedanjih gozdnih gospodarstev in nove izvajalske organizacije, bodo opravljali zlasti naslednje glavne dejavnosti: izvajanje gojitvenih in varstvenih del v javnih in zasebnih gozdovih, pridobivanje lesa v javnih in zasebnih gozdovih, vzdrževanje gozdnih prometnic, prodajo gozdnih lesnih sortimentov iz javnih gozdov, odkup in prodajo gozdnih lesnih sortimentov iz zasebnih gozdov, odkup in prodajo stranskih gozdnih proizvodov. Hkrati bodo izvajalska podjetja lahko opravljala še stranske dejavnosti, kot n.pr. prevoz lesa, gradnjo gozdnih prometnic, gozdno drevesničarstvo, dodelavo lesa pa tudi dopolnilne dejavnosti, ki so povezane z gozdom.

Izvajalsko podjetje mora zagotoviti vsaj uresničevanje naslednjih poslovnih funkcij proizvodnega podjetja: tehnološko pripravo proizvodnje, operativno pripravo proizvodnje, glavno proizvodnjo, tehnični nadzor, nabavno, prodajno, kadrovske, finančno, računovodsko, splošno, varstveno, informacijsko, načrtovalno, poslovodno in razvojno funkcijo. Zato ni v družbenem interesu, da so izvajalska podjetja razdrobljena, ampak da pokrivajo s celovito izvajalsko ponudbo večje območje.

Podjetja naj bodo organizirana v delovne enote po teritorialnem principu. Te enote naj bodo samo operativne. V njih naj se uresničuje samo funkcija operativne priprave proizvodnje, glavna proizvodnja, funkcija tehničnega nadzora in del varstvene funkcije. Stranske dejavnosti naj se na podlagi ekonomske presoje organizirajo bodisi v izvajalskem podjetju bodisi zunaj njega kot samostojna podjetja s kapitalnim vložkom izvajalskega podjetja (n.pr. za prevoz lesa, servis, drevesnice itd.).

Dela v gozdovih lahko opravljajo le lastniki gozdov sami ali usposobljene izvajalske organizacije. Za izvajanje gozdnih del so primerni univerzalni gozdni delavci, kot organizacijska oblika dela pa kompleksne skupine delavcev na bolj ali manj stalni, zaokroženi površini. Kadar dela v svojem gozdu lastnik sam, je treba posvetiti več pozornosti njegovemu usposabljanju in izobraževanju in okrepiti svetovanje pri opravljanju del.

Pogoje, ki jih mora izpolnjevati vsak izvajalec gozdnih del, je treba določiti zato, da bi:

- zagotovili strokovno izvajanje del z vidika doseganja gozdnogojitvenih in drugih ciljev,
- zmanjšali škodljive vplive gozdnega dela na okolje in na delavca.

Pri tem je treba zahtevati, da mora imeti delavec, ki zagotavlja izvajanje funkcije tehnološke in operativne priprave proizvodnje, varstveno in informacijsko funkcijo ter funkcijo tehničnega nadzora vsaj srednjo gozdarsko izobrazbo in izkušnje pri sečnospravnem načrtovanju in pri nadzoru nad izvajanjem gozdnih del. Neposredni proizvodni delavci pa morajo imeti praviloma končano poklicno šolo za gozdne delavce, za posebna dela pa še dodatno izobrazbo, npr. tečaj za žičničarje, vozniški izpit ustreznosti kategorije in podobno. V prehodnem obdobju bi šteli, da imajo ustrezno izobrazbo tudi delavci, ki so si pridobili znanje na seminarjih in tečajih ali z usposabljanjem v sedanjih gozdnogospodarskih organizacijah. Ostali bi morali opraviti preizkus znanja v Gozdarskem šolskem centru.

Zahteve glede varstva pri gozdnem delu so že postavljene v veljavni zakonodaji, v svojih strokovnih izhodiščih ustrezajo in jih morajo uveljaviti vsi izvajalci gozdnih del.

Vsak izvajalec mora za prevzeto delo izdelati izvedbeni načrt (sečnospravljalni načrt, izvedbeni gradbeni projekt in podobno). Izvedbeni načrt mora vsebovati vse podatke, ki so pomembni za strokovno izvajanje prevzetih del.

Izvajalsko podjetje mora videti možnost razvoja tudi v novih dejavnostih, kot n.pr.:

- odkup, predelava in prodaja postranskih gozdnih proizvodov,

- nudenje intelektualnih storitev (pravni nasveti s področja gozdarstva, izvedeniška mnenja, cenitve gozdov in podobno),
- projektantske storitve pri projektiranju gozdnih cest,
- organiziranje turističnih in rekreacijskih aktivnosti v gozdovih.

Izvajalska podjetja morajo biti poslovno in dohodkovno zainteresirana tudi za delo v zasebnih gozdovih bodisi da prevzamejo celotno gospodarjenje v nekaterih zasebnih gozdovih bodisi le posamezne faze pridobivanja lesa in gojenja gozdov ali odkup in prodajo gozdnih lesnih sortimentov iz zasebnih gozdov, tehnološko svetovanje in posredovanje nabave gozdarske opreme in rezervnih del.

IZ PROGRAMA GOZDOV IN GOZDARSTVA SLOVENIJE

Pri izbiri izvajalcev del v javnih gozdovih in podeljevanju koncesij oz. dajanju javnih gozdov v zakup je treba poleg stroškovnega vidika upoštevati tudi tiste razlike med ponudniki, ki zagotavljajo kakovostnejšo izvedbo del, večjo humanizacijo gozdnega dela in pomenijo splošen napredek v razvoju gozdarske stroke. Prednost naj imajo tudi tisti izvajalci, ki uporabljajo tehnološko novejšo stroje in opremo, lažjo mehanizacijo, ergonomsko ustrežnejše stroje ter tisti, ki uporabljajo ekološko ustrežnejša delovna sredstva. Prednost naj ima tudi tisti izvajalec, ki ima bolj urejeno preventivno varstvo pri delu, ki zajema vrsto ukrepov za zmanjševanje delovnih obremenitev ter neugodnosti pri delu. Izdelati je treba merila za presojo ustreznosti izvajalcev gozdnih del.

PORODNE TEŽAVE ZAVODA ZA GOZDOVE SLOVENIJE

V skladu z Zakonom o gozdovih bi moral začeti z delom Zavod za gozdove Slovenije 26. 9. 1993; do takrat naj bi naloge Zavoda opravljala Gozdna gospodarstva. Zavod do sedaj še ni pričel z delom. Ker Gozdna gospodarstva nimajo pooblastil za dela, ki bi jih morali opravljati delavci Zavoda in še posebej, ker ni urejeno plačilo za ta dela, so na Splošnem združenju gozdnogospodarskih organizacij sprejeli sklep s katerim zahtevajo predvsem naslednje:

- urediti je potrebno financiranje javne gozdarske službe za prvo četrtletje; država mora prevzeti stroške za trajne tehnološke viške. Zavod mora pričeti z delom s 1. 4. 1994. V kolikor te zahteve ne bodo uresničene, bodo delavci, ki so predvideni za delo v Zavodu s 1. 4. 1994 opredeljeni kot tehnološki viški. Gozdna gospodarstva so bila prisiljena postaviti tako ostre zahteve, saj jih bo sicer moralo v

najkrajšem času več v stečaj, med njimi tudi naše. Za zaposlene v Gozdnih gospodarstvih bi bila to najslabša rešitev, saj bi ostali brez odpravnin in bi takoj prešli na Zavod za zaposlovanje.

Z namenom, da bi pospešili ustanovitev Zavoda za gozdove Slovenije, so delavci Gozdnih gospodarstev, ki bodo predvidoma zaposleni v Zavodu ustanovili Odbor za pospešitev izvajanja zakona o gozdovih. Odbor je sprejel naslednje zahteve: Zavod mora pričeti z delom s 1. 4. 1994, v skladu s sistemizacijo delovnih mest, ki jo je že sprejela vlada, mora biti v Zavodu zaposlenih 823 delavcev, za delo morajo biti priznani realni stroški. S temi zahtevami je odbor seznanil Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, v.d. direktorja Zavoda in javnost na tiskovnih konferencah. V kolikor navedene zahteve ne bodo uresničene, bo Odbor sprejel nove ukrepe.

Karel Zagorc

Danes, ko sem v pokoju, se večkrat zapeljem po revirju, ki sem ga upravljal polnih 21 let. Stisne me, ko vidim, v kakšnem stanju so danes te z muko in trudom pred 26. leti zgrajene gozdno kamionske ceste na področju štajerskega Selovca. Hudo mi je pri srcu, ko se spomnim gozdnih posestnikov, s kakšnim veseljem so se lotili dela, danes pa ves vložen denar in trud pred njihovimi očmi jemlje vrag.

Februarja leta 1967 je bil ustanovljen pri gozdarskem obratu v Dravogradu poleg revirjev Košenjak, Velka, Trbonje in Libeliče še revir Selovec, ki je obsegal celotno katastrsko občino Selovec, Šentjanž, Dobrava, Črneče, del Črneške gore in del Otiškega vrha. 167 gozdnih posestnikov s 1.100 ha gozdnih površin v privatnem sektorju in 120 ha v družbenem - zadružnem sektorju je bila zaokrožena celota tega revirja, ki sem ga 1. februarja 1967 prevzel.

Ker je bila gradnja gozdno kamionskih cest na splošno šele v razvoju, so vsi ti predeli bili brez poštene povezave z dolino, oziroma so jih povezovali le strmi kolovozi in globače. Spravilo lesa v dolino je bilo zelo težavno in drago, da o nevarnosti ne govorimo. Dovoz kakršnega koli gradbenega materiala za obnovo domačij je bil hudo naporen in drag, zato so izvajali le najnujnejša popravila na poslopjih. Hudo je bilo z bolniki, zdravnik je lahko prišel le peš. Še huje je bilo pozimi: sneg, zameti, snežne burje. Kaj za planinske predele pomeni dobra prometna povezava z dolino, vedo le ljudje, ki v takih predelih živijo. V takšnih razmerah ti kmetje niso imeli nobene perspektive za bodočnost. To je bil tudi vzrok za občutno odseljevanje ljudi v dolino, število prebivalcev se je manjšalo. Po nekod so ostali le stari, bolelni za delo že nezmožni. Prebivalci so si poštene cestne povezave z dolino želeli, pripravljani so bili prispevati les, delo, denar, ni pa bilo nikogar, ki bi jim pomagal, jih povezal, pomagal organizacijsko, strokovno. Trkali so na mnoga vrata, prosili marsikje a brez uspeha. Ko so na raznih sestankih prosili, da bi jim kdo pomagal in začel vsaj s pripravami, so jim mnogi odgovorni na veliko obljubljali, da se bodo z gradnjo začeli ukvarjati, a kaj, ko so na te obljube takoj tudi pozabili.

Ob prevzemu revirja februarja 1967, mi je šef obrata dipl. ing. gozd. Franc Pečnik dejal: "Revir smo vam zaupali. Upam, da boste vlogo revirnega vodje tudi dostojno opravljali. Poleg dela gozdarja vas čaka še zelo zahtevna naloga. Celotno področje Selovca je treba čimprej prometno povezati z dolino, ljudem omogočiti, da bodo ostali na kmetijah in jim omogočiti nadaljni razvoj kmetijstva in dostojno življenje." Ko sem spoznaval revil, ljudi in življenjske razmere, sem se odločil. Najprej v Selovcu. V razgovorih s krajanji sem hitro ugotovil, da volja je, le da manjka organizacija. To sem povedal tudi šefu obrata, ki se je takoj povezal s projektivo. Začeli smo urediti dolgoletni sen krajanov Selovca. Naleteli smo na eno samo težavo - na nezaupanje ljudi. Ne malo truda je bilo treba vložiti, da smo ljudi prepričali, da gre tokrat zares. Kar niso mogli verjeti, da bi bil še kdo, ki bi se bil voljan

KAKO SMO GRADILI GOZDNO KAMIONSKE CESTE NA PODROČJU SELOVCA

potruditi za gradnjo gozdno kamionskih cest, jim pomagati in ne samo obljubljati. Nezaupanje je kmalu splahnelo. Že v mesecu aprilu smo pri Čubeju sklicali zbor krajanov. Zbrali so se domala vsi kmetje. Izvoljen je bil gradbeni odbor, kjer seveda ni manjkalo tudi mene. Neposredno sem povezoval odbor z gozdarskim obratom. Takoj sva z dipl. ing. Tonetom Vaukanom iz projektive začela s trasiranjem in v mesecu maju zakoličila vse današnje ceste na področju Selovca. Sodelovanje krajanov je bilo enkratno. Pristopili smo k zbiranju lesa-hlodovine za gradnjo cest. Vsi so pripesovali najmanj enoletni etat, nekateri tudi več, v povprečju okrog 40 m³ hlodovine na kmetijo. Kdor ni imel lesa, je pomagal z delom, sicer pa so delali kar vsi Selovčani. Zbrano hlodovino so kmetje sami spravili na žago pri Jamniku v Otiškem vrhu in Smuku v Bukovski vasi. Žagali smo tudi pri Orlu in žagi LIP. Žagan les smo prodali Lesnini Maribor po zelo ugodnih cenah in tako pridobili precejšnja finančna sredstva. Seveda pa je pri financiranju sodeloval z združenimi finančnimi sredstvi tudi gozdarski obrat, kajti s samoprispevkom zbrana sredstva so bila za tako obsežno investicijo občutno premajhna.

Leto 1967 in prva polovica leta 1968 je minila v pridobivanju dokumentacije, od lokacijskega, gradbenega, krčitvenega dovoljenja.

Napočil je tako težko pričakovani trenutek, pričetek gradnje. 1. julija 1968 ob 11. uri dopoldne je buldožer na Kogelnikovi -

Skravnikovi meji zarezal prve zemetke ceste. Še danes vidim nasmejene obraze najbližjih kmetov, ki so bili prisotni ob začetku gradnje. Začela se je uredničevati dolgoletna življenska želja krajanov Selovca. V drugi polovici leta 1968 ter v letu 1969 so bili izvedeni preboji glavnine cest, ostali so le še manjši priključki, ki so bili zgrajeni v naslednjih dveh letih. Tako danes na tem področju ni kmetije, kamor se ne bi moglo z motornim vozilom. Razmeroma hitro so bili opravljeni vsi preboji, čeprav na grobo, pa v suhi dobi vendarle prevozni. V naslednjih letih smo te ceste utrjevali, izvedli v glavnem odvodnjavanje, gramoziranje. V zimskih mesecih je bilo organizirano pluzenje snega. Ceste so bile vozne v vsakem času, z vsakim vozilom.

Kakor povsod, so se žal tudi tukaj našli posamezniki, ki so skušali v celotni akciji potegniti čim več v svojo korist ali pa so stali ob strani in čakali, da jim bodo ceste zgradili drugi, vendar jim to ni uspelo in so na koncu potegnili krajši konec.

Našli so se tudi ljudje, ki so bili dolžni prvi pomagati Selovčanom že zdavnaj prej, pa niso storili kaj več od obljub. Skušali pa so nam metati polena pod noge. Skoraj bi jim uspelo in so nekateri kmetje že nihali med nami in njimi. Z odločno akcijo smo to preprečili. Kar smo zgradili, urejali in vzdrževali s skupnimi sredstvi dolga leta, to danes propada zahvaljujoč anarhiji prav na področju gospodarjenja z gozdovi, kar so si nekateri še kako želeli, pa čeprav se na gospodarjenje z gozdovi ne spoznajo. Gozdni posestniki, priznajte, da je bilo v času skupnega gospodarjenja in skupnega zbiranja finančnih sredstev po m³ prodanega lesa zagotovilo za biološka vlaganja v gozdove. Nobenemu gozdnemu posestniku ni bilo treba skrbeti za obnovo, nego in varstvo gozdov in ne za vzdrževanje gozdno kamionskih cest.

Žal pa se danes v kratkih treh letih brezpravlja oziroma samovolje ponekod že kažejo posledice, ki pa bodo s takim načinom pojmovanja in gospodarjenja z gozdovi iz dneva v dan večje.

Pa oprostite razmišljanju in primerjavi iz pred desetih let in danes.

Lep pozdrav vsem gozdnim posestnikom revirja Selovec.

Vaš revirni vodja
Ferdo Knez

GOZDOVE OGROŽAJO POŽARI

Zaradi zelene zime ter toplega, suhega in vetrovnega vremena je velika nevarnost požarov v naravi. Suho listje in iglice, veje in seni ostanki so izredno gorljiv material. Majhen ogenjček ali celo le ogorek je dovolj, da se v nekaj trenutkih razgori požar, ki ga je težko ustaviti in lahko povzroči veliko škodo. Zato opozarjamo:

- ne kurite na prostem,
- ne odmetavajte ogorkov,
- skrijte pred otroci vžigalice in vžigalnike,
- poučite otroke, da se ne smejo igrati z ognjem.

Prosimo vas, da ogenj na prostem takoj pogasite, da takoj sporočite policijam, gasilec ali gozdarjem, če vidite v gozdu ali na prostem ogenj ali dim, da preprečite igro otrok z ognjem, da na piknikih skrbno ravnate z žarom.

Z zakonom je prepovedano kurjenje na prostem in so za kršitelje predvidene visoke kazni. Če pa kdo povzroči ali je odgovoren za nastanek požara je dolžen povrniti tudi škodo.

Varujmo naše gozdove.

Karel Zagorc

DELAVSKI SVET O PRITOŽBAH

Delavski svet je na svoji seji 20. marca obravnaval pritožbe delavcev, ki so zahtevali varstvo pravic zoper sklep o trajnem tehnološkem višku. Obravnaval je 123 pritožb.

Večina vlagateljev pritožbe oporeka pravilnosti postopka ter ugotavlja, da zakon in Pravilnik o delovnih razmerjih pri določanju viškov nista bila pravilno upoštevana. Veliko delavcev se je pritožilo tudi na izračun odpravnine, posemne pritožbe pa vsebujejo utemeljene vzroke.

Delavski svet je 16 pritožbam ugodil in razveljavil sklep o trajnem tehnološkem višku. Prav tako je ugodil vsem vlagateljem pritožbe glede izračuna delovne dobe in pripadajoče višine odpravnine. Po šestih mesecih, ko bo sklep o trajnem tehnološkem višku dokončen, bo odpravnina ponovno določena, izračunana pa bo na osnovi 100% osebnega dohodka zadnjih treh mesecev pred prenehanjem delovnega razmerja, ne glede na to, ali je delavec še delal ali pa je bil na čakanju.

Pri ostalih pritožbah je delavski svet preveril in proučil navedbe vlagateljev zahteve za varstvo zakonitosti in odločil, da ne morejo vplivati na izdani sklep o trajnem tehnološkem višku. Vlagatelji pritožbe niso podali okoliščin, ki bi njihovo razvrstitev med trajne tehnološke viške razveljavile, vsa druga dejstva socialne narave, ki se nanašajo na delovno razmerje, pa so bila pravilno upoštevana v zakonito izvedenem postopku.

Delavski svet je sklenil, da prične teči 6 mesečni odpovedni rok za vse delavce, ki so prejeli sklep in jim delavski svet pritožbe ni ugodil, 1. 4. 1994.

Zoper ta sklep se delavci lahko pritožijo na Sodišče združenega dela v Mariboru v 30 dneh od dneva prejema sklepa.

I. Robnik

Poročilo s skupščine DIT

V nekoliko manjšem številu smo v petek, 18. marca 1994 v prijetnem okolju restavracije Dular na Selah, imeli sklepno skupščino DIT gozdarstva in lesarstva Slovenj Gradec. Zajela je obdobje zadnjih treh let, tako da je bil dnevni red časovno in vsebinsko zelo bogat.

Po poročilih predsednika društva g. Andrejca, predsednika lesarskega odbora g. Kakerja, blagajničarke g. Medved in nadzornega odbora, ki ga je v odsotnosti njegovih članov prebral g. Kaker, je g. Gradišnik na kratko predstavil Pravila Koroškega gozdarskega društva. Ker ne gre samo za formalno preoblikovanje imena društva, ampak za vsebinske spremembe v njegovem delovanju, predstavljamo kratek pregled kronologije dogodkov, ki so pripeljali do preoblikovanja društva in povzetek Pravil Koroškega gozdarskega društva (KGD).

Godolki v ZDIT gozdarstva in lesarstva v Ljubljani so bistveno vplivali na nadaljnje delo in organizacijo DIT in so tudi vzrok za spremembo našega pravilnika.

1. Lesarski del zveze je dal pobudo za **RAZCEPITEV Z-DIT** gozdarstva in lesarstva na dve ločeni društvi gozdarjev in lesarjev. Čeprav ideje niso podpirala vsa območna društva (tudi naše ne) je bil lansko leto (7. maja) na skupščini ZDIT v Kočevski Reki izglasovan sklep o po-stopni ločitvi društva na gozdarski in lesarski del.

2. Iz gozdarskih vrst (predvsem štajerskega konca) je prišla pobuda, da članstvo v društvu ne bi bilo omejeno le na strokovne delavce (inženirje in tehnike) ampak bi bilo **SVOBODNO**. V društvu se bi lahko včlanjevali tudi drugi, ki jih zanima gozd in gospodarjenje z njim. Tudi ta predlog je bil na skupščini v Kočevski Reki sprejet.

Na osnovi sprejetih sprememb se je ZDIT gozdarstva in lesarstva preoblikoval v dve društvi. **Gozdarski del društva se je preimenoval v ZVEZO GOZDARSKIH DRUŠTEV SLOVENIJE**. Sprejet je bil **nov PRAVILNIK zveze**, kateremu smo morali tudi mi prilagoditi svoj pravilnik.

1. DIT gozdarstva in lesarstva v GG območju Slovenj Gradec se preimenuje v **KOROŠKO GOZDARSKO DRUŠTVO - KGD**.

2. **ČLANSTVO V DRUŠTVU** je svobodno. Včlanijo se lahko inženirji in tehniki gozdarstva in druge osebe, ki se vključujejo v delo z gozdom in predelavo lesa na našem območju. **STARI ČLANI DIT** postanejo avtomatsko člani KGD, razen v primeru če s pisno izjavo članstvo prekinemo. **NOVI ČLANI** se lahko vključijo v delovanje društva s pristopno izjavo.

3. **DRUŠTVO JE PRAVNA OSEBA IN IMA SVOJ BANČNI RAČUN** (kljub nekaterim drugačnim pobudam po centralizaciji).

4. **DEJAVNOSTI DRUŠTVA:**

- izobraževanje članov,
- popularizacija gozdov in gozdarstva,
- organizacija strokovnih srečanj doma in v tujini,
- navezovati stike z drugimi strokami,
- razvijati družabno, kulturno in športno dejavnost članov društva in njihovih svojcev,

5. **ORGANI DRUŠTVA SO:**

- **OBČNI ZBOR:** najvišji organ, ki odloča o vseh pomembnejših stvareh,
- **REDNI OBČNI ZBOR** zaseda vsako leto,
- **VOLILNI OBČNI ZBOR** zaseda vsaki dve leti,
- **IZREDNI OBČNI ZBOR** zaseda na zahtevo članov društva.
- **UPRAVNI ODBOR:** ima 12 članov, ki jih bomo izvolili na občnem zboru.
- **IZVRŠILNI ODBOR:** Volijo člani upravnega odbora. Sestavljajo ga predsednik in podpredsednik društva in še štirje člani.
- **NADZORNI ODBOR:** ima predsednika in dva člana, ki jih volimo neposredno na občnem zboru.

• **INDIVIDUALNI ORGANI:**

- **PREDSEDNIK KGD:** Izvolji ga upravni odbor med svojimi člani. Je hkrati predsednik upravnega in izvršilnega odbora. Zastopa KGD v vseh poslih.
- **PODPREDSEDNIK KGD:** Voli ga upravni odbor med svojimi člani. Nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.
- **TAJNIK:** imenuje ga upravni odbor. Opravlja zapisničarske posle.
- **BLAGAJNIK:** imenuje ga upravni odbor. Opravlja blagajniške posle.
- **KOMISIJE:** Za posamezne dejavnosti društva lahko upravni odbor imenuje začasne ali stalne komisije. Ena taka stalna komisija bo komisija za lesarstvo.

V teh zaostrenih ekonomskih razmerah so pomembni tudi možni **VIRI PRIDOBIVANJA DOHODKA KGD:**

- prihodki od članarin in prispevkov,
- prihodki, ki jih bomo ustvarili z znanstveno - strokovnimi aktivnostmi in programskimi akcijami,
- prihodki od dotacij.

PRENEHANJE KGD

- KGD preneha delovati, če tako glasujeta dve tretjini članov ali z odločbo pristojnega upravnega organa za notranje zadeve.

- Z dnem uveljavitve teh pravil preneha veljati stari statut DIT.

V imenu lesarjev je g. Kaker povedal, da so s pravili KGD seznanjeni in da zaenkrat ne vidijo potrebe po ločitvi. Delovali bodo kot stalna komisija pri društvu, podan pa je bil tudi možni program dela njihovih članov.

Udeleženci so Pravila KGD sprejeli, vse morebitne pripombe na Pravila pa lahko ostali člani sporočijo na upravni odbor društva.

Pripombe so bile predvsem na način obveščanja članov društva, ki po razdružitvi Lesne ni bil dober.

Podanih je bilo več predlogov o možnih načinih obveščanja, ki jih bo na svoji prvi seji preučil tudi upravni odbor društva.

Novi upravni odbor je sestavljen tako, da so v njem zastopani tako javna gozdarska službe, izvaljsko podjetje, upokojeanci, lesarji in drugi člani.

Predlagani so bili naslednji člani:

Upravni odbor:

Gradišnik Branko, Mikec - Malek Asta, Krpač Rado, Miklašič Zdravko, Kunc Gusti, Mlinšek Gorazd, Hudrap Franc, Jamnik Zdenka, Potočnik Janko, Kaker Vojko, Potočnik Tone, Pritežnik Silvo.

Nadzorni odbor:

Levc Mojca, Skerlovnik Janez, Hinko Andrej

Skupščina je predlagane člane potrdila.

V nadaljevanju skupščine sta g. Dolinšek in g. Tretjak spregovorila o preoblikovanju Gozdnega gospodarstva in reorganizaciji gozdarstva v Sloveniji.

G. Jani Mikeln je povzel vsebino protesta gozdarskega strokovnega kadra v Sloveniji.

Zahtevajo:

1. **začetek delovanja Zavoda za gozdove Slovenije**

2. **ohranitev sistematizacije delovnih mest, kot jo je potrdila vlada**

3. **zagotoviti se morajo denarna sredstva za delovanje Zavoda.**

Skupščina je predlagane zahteve podprla.

Po končani skupščini je sledilo zanimivo strokovno predavanje g. Glavana z naslovom: Kartografska podpora v gozdarstvu nekoč in danes na primeru Slovenj Gradec.

Družabni večer, ki je sledil, je skupščino prijetno zaključil.

Pripravila: Mika Medved in Brane Gradišnik

21. marec - dan invalidov

Marija Smolčnik

Za dan invalidov, 21. marca 1994, je aktiv invalidov Slovenj Gradec sklenil obiskati najstarejše člane tega aktiva. Naša najstarejša članica (med ženskami) je gospa MARIJA SMOLČNIK iz Kopaljske ulice v Slovenj Gradcu.

Obiskala jo je 4-članska delegacija aktiva s šopkom cvetja in simboličnim darilom.

Predsednik aktiva Andrej Stradovnik ji je pristrčno čestital za ta dan.

Ob navzočnosti sina in snahe smo prijetno pokramljali in ta naša 88-letna Marija nam je povedala: "Rojena sem 12. junija 1906 v Slov. Gradcu. Poročila sem se leta 1930 z Jožetom Smolčnikom, kurjačem v Tovarni usnja v Slovenj Gradcu. Rodila sem tri otroke, od katerih živi še samo sin Jože. Vdova sem že od leta 1975. Bila sem šivilja-mojstrica in v svoji obrti sem izučila lepo število deklet v dobre šivilje. Točnega števila se več ne spomnim. Zapušča me namreč spomin in peša mi vid."

Drugače pa je še vedno nasmejana. Marija je invalid od rojstva.

Sprejela je življenje tako, kot je in v delu je našla smisel življenja.

Tako smo klepetali in rečem lahko, da je bil lep večer in pozabili smo na težave nas invalidov.

Sedaj na jesen življenja uživa svoj zaslužen pokoj pri sinu in snahi, katera vzorno skrbita zanjo.

Brezskrbno poseda na vrtu na pomladanskem soncu in pravi (bolj zase): "Hvala Bogu, pa sem si le čakala pomladi!"

Mi pa smo ji zaželeli še mnogo pomladi in se poslovili od te prijazne družine.

Ivanka SVETEC

Za največ litrov oddanega mleka Viktor Konečnik iz Vrh prejema priznanje - Foto: F. Jurac

SREČANJE MLEKARJEV

V večnamenski dvorani v Selah pri Slovenj Gradcu so se srečali proizvajalci mleka. V prirejo in odkup mleka je bilo v letu 1993 na področju kmetijsko gozdarske zadruge Ledina Slovenj Gradec vključenih 455 kooperantov, pogodbeno pa je bilo vpisanih 2.455 krav. V letu 1993 so kmetje oddali za 1,0% mleka več kot v letu 1992, plan pa je bil dosežen, saj je bil realiziran 101,5%. Na kmetijo je bilo oddanega 15.212 litrov mleka, po kravi pa 2802 litra. Največ mleka v lanskem letu in sicer 265.528 litrov mleka je oddal kmet Viktor Konečnik iz Vrh, sledita pa Milan Štumlj iz Podgorja pri Slovenj Gradcu 161.710 ter Franc Gams iz Šmartna pri Slovenj Gradcu, ki je oddal 151.014 litrov mleka.

Odkup goveje živine pa je v lanskem letu znašal 269 ton, kar je za 18 % manj kot v letu 1992, plan pa je izpolnjen 79,5%. Največ pitancev sta oddala Edo Lavre 4467 kg in Alojz Tovšak 4411 kg oba iz Golavabuke.

F.J.

ODKUP MLEKA IN MESA NA OBMOČJU KGZ LEDINA SLOV. GRADEC

PROIZVAJALCI MLEKA, KI SO ODDALI NAD 40.000 LITROV MLEKA V LETU 1993:

ŠT.	PRIIMEK IN IME	BIVALIŠČE	KOLIČINA MLEKA	POVEČANJE
1.	KONEČNIK Viktor	Vrhe 9	265.528	+ 20.782
2.	ŠTUMPLJ Milan	Podgorje 81	161.710	+ 114
3.	GAMS Franc	Šmartno 10	151.014	+ 28.426
4.	VERČKOVNIK Ivo	Podgorje 44	114.531	+ 20.240
5.	KLANČNIK Peter	Podgorje 46	112.453	- 830
6.	KAC Avgust	Šmartno 266	100.256	+ 11.851
7.	KLANČNIK Miha	Podgorje 46 a	100.057	+ 17.781
8.	PREDNIK Ivan	Vrhe 70	96.359	+ 23.780
9.	SMREKAR Ivo	Podgorje 6	95.978	+ 22.024
10.	POPIČ Peter	Raduše 16	92.317	+ 3.117
11.	KRENKER Branko	Podgorje 88	90.294	+ 5.846
12.	JUVAN Franc	Stari trg 215	85.548	+ 12.152
13.	KOROŠEC Franc	Podgorje 48	77.631	+ 17.293
14.	KRIVEC Alojz	Podgorje 86	73.178	+ 1.894
15.	LEGNAR Stanko	Podgorje 26	65.630	+ 17.119
16.	KREVIH Jože	Podgorje 87	62.901	+ 10.727
17.	GAMS Janez	Stari trg 14	61.477	+ 11.105
18.	VERDNIK Albert	Šmiklavž 4	56.624	- 5.431
19.	KNEZ Katarina	Zg. Razbor 26	54.194	+ 359
20.	KONEČNIK Ana	Šmartno 6	51.802	+ 1.366
21.	TOVŠAK Zora	Šentilj 79	49.860	+ 333
22.	PERŠE Zdravko	Podgorje 89	48.718	- 2.000
23.	VRHNJAK Mrajan	M. Dobrava 20	45.843	+ 9.009
24.	GROBELNIK Hinko	Vrhe 58	44.837	+ 38.348
25.	POPIČ Marjana	Raduše 6	43.505	+ 14.312
26.	PLEVNIK Franc	Brde 29	43.434	- 5.968
27.	GLASENČNIK Ivan	Sp. Razbor 18	41.762	- 8.357
28.	SKOBIR Anton	Podgorje 145	40.460	+ 1.708
29.	PARADIŽ Milan	Raduše 7	40.118	+ 9.554

PRIZNANJA IN NAGRADE ZA PROIZVAJALECE MLEKA, KI SO ODDALI NAD 100.000 LITROV MLEKA V LETU 1993

ŠT.	PRIMEK IN IME	BIVALIŠČE	KOLIČINA MLEKA	POVEČANJE	%
1.	KONEČNIK Viktor	Vrhe 9	265.528	+ 20.782	8
2.	ŠTUMPFL Milan	Podgorje 81	161.710	+ 114	
3.	GAMS Franc	Šmartno 10	151.014	+ 28.426	23
4.	VERČKOVNIK Ivo	Podgorje 44	114.531	+ 20.240	21
5.	KLANČNIK Peter	Podgorje 46	112.453	- 830	
6.	KAC Avgust	Šmartno 266	100.256	+ 11.851	13
7.	KLANČNIK Miha	Podgorje 46 a	100.057	+ 17.781	21

PRIZNANJA ZA PROIZVAJALCE MLEKA, KI SO ODDALI VEČ KOT 60.000 LITROV MLEKA V LETU 1993

ŠT.	PRIMEK IN IME	BIVALIŠČE	KOLIČINA MLEKA	POVEČANJE	%
1.	PREDNIK Ivan	Vrhe 70	96.359	+ 23.780	32
2.	SMREKAR Ivo	Podgorje 6	95.978	+ 22.024	30
3.	POPIČ Peter	Raduše 16	92.317	+ 3.117	4
4.	KRENKER Branko	Podgorje 88	90.294	+ 5.846	7
5.	JUVAN Franc	Stari trg 215	85.548	+ 12.152	16
6.	KOROŠEC Franc	Podgorje 48	77.631	+ 17.293	28
7.	KRIVEC Alojz	Podgorje 86	73.178	+ 1.894	2
8.	LEGNAR Stanko	Podgorje 26	65.630	+ 17.119	35
9.	KREVIH Jože	Podgorje 87	62.901	+ 10.727	20
10.	GAMS Janez	Stari trg 14	61.477	+ 11.105	22

SEZNAM KOOPERANTOV, KI SO ODDALI VEČ KOT 3000 kg PITANCEV

ŠT.	PRIMEK IN IME	BIVALIŠČE	ŽIVA TEŽA	KOMADOV	TEŽA KOMADA
1.	VRANJEK Vinko	Šmartno 136	9828	21	468
2.	POKLIČ Franc	Legen 96 b	6082	12	507
3.	LAVRE Edo	Golavabuka 3	4467	9	496
4.	TOVŠAK Alojz	Golavabuka 55	4411	8	551
5.	JURAČ Franc	T. vrh 54	4117	9	457
6.	POGOREVC Ivan	Brde 36	4017	8	502
7.	TRETJAK Alojz	Golavabuka 53	3379	6	563
8.	PEČOLAR Stanko	Pameče 254	3202	6	533
9.	TRETJAK Jože	Razborca 12	3023	5	604

Udeleženske tečaja peke kruha

Kmečke gospodinje v Razborju so pekle kruh

V okviru zimskega izobraževalnega programa, ki ga pripravlja kmetijska svetovalna služba v Slovenj Gradcu, so tudi razni gospodinjiski tečaji. Med njimi velja posebej omeniti tečaj peke kruha, ki naj bi ga obiskala vsaka kmečka gospodinja. Dosedaj je bilo takšnih tečajev na našem področju 5, zadnji pa je bil 24. februarja 1994 v Razborju, od koder je tudi posnetek.

Tečaj je enodnevni, vodi pa ga učiteljica praktičnega pouka pekarstva in slaščičarstva iz Srednje živilske šole v Mariboru, g. Marija Prajner. Žene se poučijo vse o sestavinah kruha, o pravilni zamesitvi, vzhajanju kakor tudi o sami peki kruha. Naučijo se speči tudi več vrst kruha, kot so: mešani z rženo moko, ajdov, koruzni, sončnični, poletni zeliščni, mlečni ter pince. Poleg tega pečejo še krofe, mlince in kroasane (rogljiči iz maslenega testa). Medtem ko se kruh peče, jim vodja tečaja pokaže tudi druge pekarske umetnosti, zlasti v oblikovanju testa. Tako vadijo plesti pletenice, izdelovati žemlje in kajzerce, preste in rogljiče ter še mnogo drugih izdelkov.

Ko je kruh pečen, ocenijo njegovo kvaliteto, opozrjene pa so tudi na možne napake pri peki kruha.

Seveda pa ni dobrega kruha brez krušne peči, zato so tudi tečaji organizirani na kmetijah. Za zadnji tečaj v Razborju je svoje prostore prijazno odstopila kmetija Rone, kjer se je zbralo 23 žena in deklet. K svojim izkušnjam so pridale še marsikateri nasvet, da bo kruh boljši in lepši ter bolj teknil njihovim domačim.

S tečaji peke kruha bomo nadaljevali spet v novembru, zato vabimo vse, ki ga še niso obiskovale, da se prijavijo pri svetovalni službi Slovenj Gradec na tel. 43-293.

Tečaj peke peciva

V mesecu februarju je potekal v OŠ Šmartno in Mislinja tečaj peke peciva. Vodila ga je g. Marjana Košmrlj iz Srednje živilske šole v Mariboru, ki je žene in dekleta naučila kar nekaj slaščičarskih veščin. Pripravile so sladice iz kar 30 receptov, tako da bodo s svojim znanjem gotovo zadovoljile še tako izbirčne sladokusce. Oba tečaja je skupno obiskovalo 34 žena in deklet.

Kuharski tečaj

V februarju in marcu je v OŠ Šmartno potekal kuharski tečaj, ki ga je vodil g. Janez Komar. Tečaj je obiskovalo 13 žena, ki so si v 10 popoldnevih nabirale znanje s področja kulinarike. Pripravile so jedi s preko 50 receptov, tako od hladnih predjati do flambiranih jedi. Seveda niso pozabile na koroške narodne jedi, ki so še posebej prisotne v kmečkih kuhinjah.

Danica Onuk

ANKA IN NJENI DOBRI LJUDJE

Nad pohvale vredno akcijo, ki so jo pred začetkom zime izpeljali mladi ljudje Vratčke grape, se je morda zmrdoval marsikateri človek brez čuta. Le čemu je potrebno gradiu vodovod 85 letni starki, saj ga bo morda koristila le kratek čas? Kdo ve, lahko še več let? Sicer pa je tudi Anka človek z dobrimi in manj dobrimi lastnostmi, ki spremljajo nas zemljane skozi življenje in naj ji bo starost lepša, če ji prej ni bilo lepo.

Kje in kdaj je Anka rojena, ne ve. Tudi to ne, kdo so bili njeni starši. Le to vedo povedati starejši ljudje, da so jo pred prvo svetovno vojno prinesli kot siroto brez staršev v dravogradsko občino in jo dali nekemu kmetu v ostriški fari za rejenko. Nekdo je trdil, da je rojena leta 1909 in da je eden od staršev madžarskega rodu, zato jo večina naziva "Madžarka" kar pa zelo nerada sliši in se razjezi nad tem vzdevkom. Zagotovo pa ve, da je Anka Ledinek. Naj bo porekla takšnega ali drugačnega, dejstvo pa je, da je v otroštvu kot pozneje v življenju kot brezdomka dosti pretrpela, zlasti v izgnanstvu med zadnjo vojno, kjer ji je umrla ena deklica.

Rojenice so ji naklonile precej nemirno narav ali značaj, da vse od mladih let ni dolgo vzdržala pri enem kmetu ali družini in si od nezvestih ljubimcev nabrala pet otrok, jih nekaj časa dojila ter nosila za sabo, ko pa so postali zanjo pretežko breme, jih je prepustila tujim ljudem. Šele nekako, z osemnajstimi leti

Šmarčanke so pekle pecivo

Udeleženke kuharskega tečaja

si je izbrala za stalnejše bivališče opuščen in razmajan Napečnikov mlin v Vrtačem grabnu, kjer je pozimi pihalo z vseh strani. Živež pa so ji poklanjali dobri ljudje v bližnji soseščini. Nekateri kmetje so ji poklonilo celo majhne pujske, da jih je spitala s pridelanim krompirjem, ki ga je pridelala na krpah zemlje ob mlinu.

Šuštarjevi materi Brigiti, ki je prav tako v mladih letih okušala življenjsko stisko in skromnost ter je iz usmiljenja v njenem skromnem domu ob številni družini našlo zavetje več ostarelih ter zapuščenih ljudi in pod to streho so ti ljudje dokončali svojo življenjsko pot. Šuštarjevi so vse te ljudi dostojno pospremili na kraj zadnjega bivališča. Tej ženski se je Anka zasmilila in vzela jo je pod svoje pokroviteljstvo.

Šuštarjeva mati je skupaj z Anko izbežala od občine Dravograd nekaj denarcev in s pomočjo dobrih ljudi so Anki ob starem mlinu postavili nov skromen domek, v katerega so čez tri leta po Brigitini zaslugi napeljali še elektriko, čeprav le z eno lučko in s to je Anka še kako zadovoljna. Z napeljavo vodovoda so njeni dobri ljudje postavili piko na i, in Anka sedaj v tem domu morda bolj zadovoljno živi kot marsikak nezadovoljnež v modernem

stanovanju v bloku, bi mi gotovo rekla, če bi bila ob mojem obisku doma.

Kljub visokim letom še vedno rada gre med svoje dobre ljudi, da z njimi malo poklepeta. Povedali so mi, da je nepismena in tudi na denar se ne spozna dosti, a je zelo zadovoljna s svojo občinsko "penzijo" ter zadovoljno živi sredi svojih dobrih ljudi: Fuceljnovih, Šoštarjevih, Vaukmanovih in drugih. Ko pa bo Anka obnemogla pa bo gotovo Šuštarjeva mati našla zanjo primerno rešitev. Kakor Anka sama so tudi drugi zadovoljni z njenim zdravjem. Da bi ji dolgo služilo, ji kličemo vsi, ki jo poznamo!

Pripis: Ob vračanju v dolino se mi je porodilo tudi upanje in želja, da bodo ti mladi ljudje znali sprožiti idejo, da bi se očistil potok te grape navlake, ki jo nevestni ljudje zmečejo v potok ali poleg njega, vse od odsluženih štedilnikov, hladilnih skrinj, piskrov, in druge ropotije, med katero je največ plastike, ki najbolj kazi in škoduje okolju.

Sicer pa naj bi vsak posameznik omenjene odpadke spravljali sam tja, kamor spadajo, ne pa kamorkoli v naravo. Potrudimo se, da bo naše okolje lepše in čistejše za naše oči, zdravje in ugled.

Ludvik Mori

Občni zbor Društva kmetič Slovenj Gradec

Drugega februarja 1994 je imelo Društvo kmetič Slovenj Gradec svoj 1. redni občni zbor. Društvo je bilo ustanovljeno na isti dan v lanskem letu, zbor pa se je takrat udeležilo 58 žena. Do konca leta se je društvu priključilo še 12 članic. To za našo občino ni veliko, saj šteje preko 1.000 kmetij, ki se tako ali drugače vključujejo v tržno kmetijsko proizvodnjo. To društvo pa je tudi edina stanovska organizacije, ki povezuje kmečke žene in skrbi za njihovo izobraževanje.

Letošnjega zbora se je v dvorani Društva upokojencev v Slovenj Gradcu udeležilo 63. žena. Za začetek je bilo organizirano predavanje "Medsebojni odnosi v družini". Predavala je Marija Geč, ob letošnjem letu družine.

Poročali so o delu društva v preteklem letu in tudi o delu organov društva. Članice so sprejele program dela društva za l. 1994, ki vključuje razne tečaje, kot so kuharski

tečaj, tečaj peke peciva in kruha ter tečaj predelave mleka, predavanja s področja gospodinjstva, zdravstva in vrtnarstva, organiziranih pa bo tudi več strokovnih eks-

kurzij. Svoje znanje, pridobljeno na tečajih, pa bodo žene lahko predstavile na raznih kulinarčnih razstavah.

Danica Onuk

Lubadarji čakajo

Lanski množični pojav lubadarjev, se nadaljuje tudi v letošnjem letu. V minulem letu smo gozdarji in lastniki gozdov veliko storili, da bi škodljivca čim bolj zatrli. Zato bi bila velika škoda, če bi letos zaspali, saj se bi ob ugodnih razmerah lubadarji zelo hitro razmnoževali čez vse meje.

Potrebno je dosledno in pravočasno izvesti vse zatiralne ukrepe iz odredb, ki jo je izdal minister za kmetijstvo in gozdarstvo:

- do 15. marca so morale biti pospravljene lubadarke, sečni ostanki pa zažgani ali poškopljani z decisom,
- do 31. marca morajo biti pospravljene snegolomi in vetro-lomi, na sečiščih pa vzpostavljen sečni red oz. obeljeni panji, veje pa tako vložene da so debeli konci vej in vrh prekrti s steljo,

- do 15. aprila morajo biti urejena sečišča izglavcev in pospravljene sečni ostanki, na že opisan način,
- gozdni lesni sortimenti iz zimske sečnje morajo biti obeljeni oziroma predelani najkasneje do 15. aprila.

Revirni gozdarji bodo obiskali lastnike gozdov in jim izročili pisna navodila z roki, do katerih morajo biti ukrepi opravljeni. Ker je gozdarska služba dolžna zagotoviti ukrepe za varstvo gozdov, bodo na gozdnih upravah zagotovili izvajanje potrebnih del tudi v gozdovih, kjer lastniki niso opravili del, vendar na njihove stroške.

Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo bo tudi letos zagotovilo pasti, vabe in škropivo ter sredstva za sofinanciranje zatiralnih ukrepov: sežig in škropljenje okuženega materiala, za polaganje kontrolnih in lovnihih dreves, debel in kupov, postavitve pasti, izdelavo in vzpostavitev sečnega reda pravočasno odkritih lubadarj.

Karel Zagorc

*Skrb, delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.
Bolečine si prestala
zdaj boš v grobu
mirno spala.*

ZAHVALA

V častitljivi starosti 86 let nas je za vedno zapustila dobra in skrbna mama, babica in prababica.

IVANKA ŠUMAH

rojena 2. 5. 1907 iz Razborja

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste našo mamo v tako velikem številu spremljali na njeni zadnji poti, ji darovali vence, cvetje, sveče ter darove za svete maše. Zahvaljujemo se tudi vsem sosedom, ki so nam kakorkoli pomagali v najtežjih trenutkih. Lepa hvala govornikom na domu in ob odprtem grobu. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku iz Šmartna za lepo opravljen obred in pevcem iz Razborja. Iskrena hvala tudi patronažni sestri Majdi za nego in lajšanje bolečin.

Žalujoči: sinn z družino, hčerke Tončka, Marija in Julka z družinami ter ostalo sorodstvo

MARJANI KRIVEC iz Mislinje V SPOMIN

Komaj 22 doživela si pomladi, oh kako smo te imali radi. Pet let je že, kar v grobu spiš, a v srcih naših vedno še živiš!

Na gomili tvoji rožice cvetijo, se pomladi nove veselijo.

Odpirajo pa se v srcu rane, žalujoče tvoje mame, žalujočega očeta, sestre tvoje in dveh bratov.

A vendar, ko znova rana se odpira, po tolažbo se oko v nebo ozira, saj tam, kjer večja je pomlad, se videli bomo spet enkrat.

Rojena 5. 5. 1966,
zaspala v gospodu
po težki bolezni
29. 3. 1989.

Žalujoči: mama Milka, ata Ivan, sestra Ivica z družino, brat Bernard z ženo Tatjano in brat Janez

ZAHVALA

Ob boleči izgubi očeta, dedka in pradedka

IVANA KRESNIKA - Košutnikovega očeta iz Tomaške vasi junij 1910 - marec 1994

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih priskočili na pomoč, z nami sočustvovali ter ga v tako lepem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala dežurnim zdravnikom zdravstvenega doma Slovenj Gradec za obiske na domu in lajšanje bolečin v času njegove bolezn. Hvala moškemu pevskemu zboru za odpeto žalostinko ob mrtvaškem odru, gospodu nadžupniku Francu Rataju za obiske na domu in lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenemu pevskemu zboru za peto mašo in odpete pesmi ob slovesu. Hvala darovalcem cvetja, sveč in za svete maše. Posebej se zahvaljujemo govornikom g. Vladu Marzetu in g. Ivanu Hriberniku kakor tudi gasilec iz Golavabuke za spremstvo in organizacijo pogreba. Enako zahvalo izrekamo tudi Pogrebni dejavnosti Jernej Završnik iz Šentija pri Mislinji.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njegovi

UČITELJICA JOŽICA JAMER IZ KOTELJ - 60 LET

Letos, 6. marca je praznovala v krogu svojih domačih, sorodnikov in prijateljev 60 let življenja Jožica Jamer, učiteljica v Kotljah. Rodila se je 6. marca 1934 v Podgorju pri Slovenj Gradcu.

Jožica je v Kotljah preživela že dve tretjini svojega bogatega življenja. Za praznovanje si je izbrala dvorano hotuljskega prosvetnega doma "Prežihov Voranc".

Ni naključje, da si je izbrala za svoje praznovanje to dvorano, saj je bila z njo v 39

letih, odkar je Hotuljka, zmerja najtesneje povezana. Poleg učenja hotuljskih otrok je v tej dvorani pustila nešteto ur svojega prostega časa. Porabila ga je pri nesebičnem delu za kulturo, blagor in razvedrilo, kulturnega razvoja in življenja Kotelj.

Jožica Jamer

Neštete proslave in prireditve z udeležbo šolskih otrok in odraslih, igre in nastope je organizirala in pomagala uresničiti prav v tej dvorani, kamor je povabila svoje prijatelje na proslavo 60 let svojega življenja.

Delo, ki ga je Jožica opravila v Kotljah, na šolskem in kulturnem področju, bo zmeraj ostalo zapisano z zlatimi črkami v šolsko in kulturno kroniko Kotelj. Ostalo bo njen trajen, najlepši, neuničljiv spomenik, ki si ga je sama postavila. Poleg svojega strokovnega dela v šoli in prosveti je Jožica v vseh letih zmeraj našla dovolj časa tudi za razvedrilo, smeh, šale in dobro voljo. Ni čepela doma med štirimi stenami, kakor, žal, čepi premnogo naših intelektualcev. Z možem sta takoj po prihodu v Kotlje odšla med ljudi, domačine, se spoznala z njimi in kmalu navezala tudi pristne, prijateljske stike. Z Jožico in moževom harmoniko so se pričeli tradicionalni hotuljski prvomajski pohodi: na Hom, na Gornje Sele, na Strojno, k sv. Neži na Vrhe, v Kot in na Naravske Ledine, po Prežihovi Poti in še bi lahko našteval. Ob takih priložnostih smo se resnično razveselili.

"Kvik, kviiiik je bilo slišati, in iznašli smo čudoviti, nepozabni, "pingvinski ples", pri Toniju.

Draga Jožica! Hvala ti! Mnogo, si nam dala takega, kar vzbuja spoštovanje in zahvalo.

Sedaj, ko se tretje obdobje tvojega življenja šele pričinja, ti pristrčno čestitamo vsi Hotuljci, ki te poznamo, te spoštujemo in imamo radi!

Še na mnoga, mnoga, zdrava leta, draga Jožica!

Rok Gorenšek

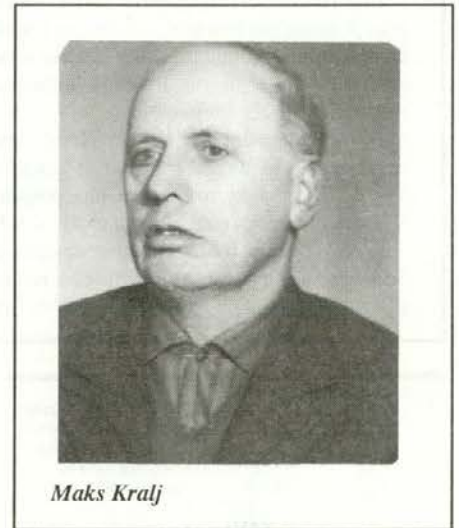
84 LET MAKSA KRALJA

V februarju smo praznovali kulturne dneve. Spomnili smo se ljudi, ki so veliko naredili na kulturnem področju. Na mnoge, predvsem starejše smo pozabili. Ko takole k meni prihaja na klepet Maks in obujava spomine na pretekla leta in mi pripoveduje svoje doživljanje tudi iz svojega bogatega kulturnega življenja, ki gre v pozabo, sem sklenil, da zapišem njegov življenjepis, da se ne pozabi.

Njegova življenjska pot se je začela v Trstu. Njegovi slovenski starši niso slutili, da bo njihov sin nadaljeval življenje v gornji Mislinjski dolini in dal tukaj velik delež k kulturi v kraju. Njegov pekovski poklic je to simboliziral, saj je poleg kruha za telo dajal kraju tudi duhovni kruh. Skupaj s hčerko lesnega trgovca in župana Joža, sta v njegovi pekarni pekla kruh in končno spoznala, da ga bosta lahko pekla skupaj vse življenja kot mož in žena. Skupaj sta dajala kraju tudi kulturni kruh. Skupaj sta nastopala na ljudskih odrih pri igralski skupini Šentilja, Mislinje in Dovž. Maksa pa najdemo tudi drugod, na vseh področjih. Ves navdušen se je pred vojno pridružil fantovskemu odseku in graditeljem kulturnega doma. Ves prosti čas je porabil za pripravo materiala in drugih del za kulturni dom. Izdeloval je kvadre zanj, da bi bila gradnja čim cenejša. Vodil in urejal je bralno društvo in knjižnico, katere predsednik je bil. Ljudje so si izposojali knjige, dokler

jih niso Nemci na kupu zažgali. Najdemo ga med pevci v vseh zborih. S svojo ženo Sabino je sodeloval pri igralskih skupinah kot igralec in organizator. Te so se vršile v tedanji šoli, na prostem in pod kozolci. Pomagal je pri ljudskih igrah tudi v okolici. Vojna vihra ga je nesla skozi vso vojno, po Balkanu kot partizana, po Nemčiji kot pregnanca, ujetnika in veliko je pretrpel vsega hudega. Po vojni je dobil delo kot mlinar v Jaževih mlinih, ki jih ima v najemu kmetijska zadruga Šentilj. Sodeloval je pri gradnji zadrugnega doma in povsod, kjer je potrebna pomoč. Vključil se je v vsa društva in druge organizacije humanega značaja, ki so delovale v kraju. V stražah si je končno na ženinem koščku zemlje zgradil svoj dom. Tu je s svojo družino, ki je naraščala dočakal skromno pokojnino.

Dolgoletni zelo aktiven odbornik je nato v društvu upokojencev in pevec v pevskem zboru društva. Že v visoki starosti dela in pomaga v vseh javnih delih in obnovah cerkva in drugih kulturnih spomenikov. Pomaga tudi povsod pri gradnji hiš in drugih delih, kjerkoli je potrebna delovna sila. Kot ljubitelj literature ob nedeljah le to pridno prebira in naročuje knjige in revije. Danes ne sme zaradi oči brati in opravljati del, zaradi tega mu je težko. Edino veselje, ki mu je poleg družine še ostalo je, da obiskuje stare ljudi

Maks Kralj

in z njimi obuja spomine v medsebojnem kramljanju, saj je šaljiv in prijeten sogovornik. Želimo mu še veliko zdravih let, da bi nas stare še dolgo obiskoval, saj si imamo veliko povedati.

"In kakšna je pokojnina", ga na koncu nekega pogovora vprašam? "Zelo skromna je in prav je tako. Če bi bil bogat z veliko posestva in gozdov in morda imel še poleg veliko, celo poslansko pokojnino, bi moral šinfati čez bivšo in sedanjo oblast, kot je v navadi. Tako pa sem zadovoljen in v miru in zadovoljstvu živim," je rekel v šali. Pa še resnico je povedal.

Jože Krajnc

V Dravogradu je bilo regijsko tekmovanje "Mladi in kmetijstvo," na katerem so tekmovali člani društva podeželske mladine iz Remšnika, Prevalj, Raven na Koroškem, Radelj ob Dravi, Dravograda in Slovenj Gradca. Svoje znanje so mladi pokazali iz ribogojništva, kmečkega turizma, gnojenja in etologije. Na tekmovanju so zmagali člani društva podeželske mladine iz Radelj ob Dravi, ki so koroško regijo zastopali kot zmagovalci 26. marca na republiškem tekmovanju v Sevnici. Drugo mesto so si priborili mladi iz Slovenj Gradca, tretji pa so bili tekmovalci iz Prevalj. Za popestritev tekmovanja pa so poskrbeli ljudski pevci iz Ojstrice pri Dravogradu.

F. Jurač

Zmagovalno ekipo iz Radelj ob Dravi na tekmovanju v Dravogradu so sestavljali: Silvo Bukovnik, Hermina Jeršič in Marina Ditinger - Foto: F. Jurač

Povzeto iz dnevnika Večer

Najti rešitev, da osemletka na Paškem Kozjaku ostane

Zakaj bi se vozili v Mislinjo?

STARŠI UČENCEV PODRUŽNIČNE ŠOLE SO PROTI PREŠOLANJU UČENCEV VIŠJE STOPNJE NA CENTRALNO ŠOLO V MISLINJI

Podružnično šolo na Paškem Kozjaku, ki spada k centralni šoli v Mislinji, obiskuje 31 učencev iz občin Celje, Velenje in Slovenj Gradec. Pobuda šole v Mislinji o postopnem prešolanju učencev višje stopnje (od 5. do 8. razreda) s podružnične šole Paški Kozjak na centralno šolo v Mislinji pa je med starše teh učencev in tudi med druge ljudi tega šolskega okoliša nalehala na veliko negotovanje in nezadovoljstvo, saj bi, če bi pre-

šolali učence višje stopnje, šolo na Paškem Kozjaku zaprli in s tem ta planinski kraj še bolj osiromašili. Tako so na sestanku s predstavniki občin Celje, Velenje in Slovenj Gradec, krajevnih skupnosti in enote Zavoda za šolstvo Celje ugotovili starši učencev in krajanji na Paškem Kozjaku.

Starši in drugi krajanji Paškega Kozjaka se zavedajo, da so njihovi otroci za marsikaj prikrajsani na šoli, da so vključeni

v kombinirane oddelke, ki jih poučujejo tri učiteljice, in da imajo pri tem vrsto težav. Na šoli ne poučujejo tujega jezika in po osnovni šoli se mladi težje vključujejo v srednje šole.

Prešolanje pa bi prineslo še mnogo drugih težav. Zlasti prevozi šolarjev so v zimskem času iz teh hribovskih zaselkov izredno težki in nevarni pa bi zato često prihajalo do zastojev pri prevozu.

Tako so se starši na sestanku dogovorili, da bo treba s pomočjo ministrstva za šolstvo zagotoviti materialne in kadrovske pogoje za boljši pouk na predmetni stopnji, hkrati pa razmišljati o razširitvi šole in sodobnih učilih. Zahtevali so tudi, da naj bi na šoli sklicali še en podoben sestanek in nanj povabili predsednike izvršnih svetov in župane iz vseh treh občin. Takrat bi se dokončno pogovorili o nadaljnjem delovanju podružnične šole na Paškem Kozjaku, v tem prelepem planinskem stičišču treh občin.

Franc Jurač

Ko so se starši in krajanji na Paškem Kozjaku ob navzočnosti ravnatelja OŠ Mislinja Toneta Gašperja pogovarjali o prešolanju učencev, je bil med njimi tudi kmet Jože Mešel iz Strmca nad Dobrno, nekdanji učenec šole na Paškem Kozjaku. »Veste, gospod ravnatelj, ko sem pred tridesetimi leti obiskoval to šolo, je ravno tam, kjer zdaj vi stojite, stala stara krušna peč, v kateri smo pekli kruh. Če bi kdaj res prišlo do razširitve šole, vas prosim, postavite med drugim tudi krušno peč. Prav bo prišla in kruh bodo pekli kar v šoli. Ne bo ga treba voziti vsak dan iz doline, pa še okusnejši bo.«

Krajanji in starši hočejo na Paškem Kozjaku ohraniti osemletko

JOŽETU KOBALETU V SLOVO

Zadnje slovo je nepreklicno poslednje dejanje vsakega človeka in nas tokrat združujejo z mislijo na pokojnika, na njegovo preteklo življenje in delo.

Strmil je svojo življenjsko pot ob še mnogo prerani in nenadni smrti, ki mu je presegala ni njegovega življenja. Bolezen ožijala ga je spremljala že več let ter je za njenimi posledicami moral večkrat na operacijo, a bolezen se mu ni več ustavila. Tudi srce mu je že pešalo. 30. januarja 1994 je za srčno kapjo v 60. letu življenja za vedno zaspal.

Jože je zagledal luč sveta 16. februarja 1934 v Vrhovškovi bajti na Planici, v okolici Pivole pri Hočah na obronku vzhodnega Pohorja.

V družini najemnika male kmetije očeta Jožeta in matere Marije so se rodili štiri otroci - sin in tri hčere. Jože je bil tretji. Družina je v drugi svetovni vojni izgubila očeta, ki je padel v partizanih. Kmalu po njegovi smrti je zaradi neozdravljive bolezni umrla tudi mama. Otroci so ostali brez svojih roditeljev in domače družinske toplote. Jožeta kot dečka so vzeli na kmetijo Vrhovšek na Planici. Po končani drugi svetovni vojni je Jožeta odpeljal njegov svak Silvo v Savinjsko, v Zadročko dolino k njegovima sestram Silvijji in Marici, kjer je živel še svoj del otroštva.

Še mlad se je zaposlil kot furman, tudi dela splavarjev pri GG Nazarje si je okusil. Po odsluženju vojaškega roka se je zaposlil v veleznških premovalnikih, a kaj kmalu je zapustil rudniške rove in prišel s svakom Silvotom za furmana na Korosko v Črno. Še istega leta 1956 se je redno zaposlil pri GU Črna kot gozdni delavec. Z ve-

seljem in velikim zanosom je opravljal gozdarska dela vse do invalidske upokojitve 6. avgusta 1979. Za svojo izvoljenko in skupno življenje si je izbral Angelco Sagonečnik iz Javorja. Zakonsko zvezo sta sklenila leta 1960 in sta si svoj dom ustvarila pri njenih starših v Jedlovčki bajti. Njuno družino sta dopolnili hčerki Angelca in Silva. Skrumno enosobno stanovanje v Jedlovčki bajti je za mlado družino postalo pretesnjeno. Z mnogo volje in z željo, da si družina pridobi boljše stanovanje, sta si družini Jožeta in njegovega brata Ivana odločilo sporazumno z gozdarstvom in takratnim revirnim vodjem (že pokojnim Antonom Mavecem), da se zgradi nova lesena zgradba. Potreba in želja Jožeta pomenita tudi začetek gradnje stanovanjske hiše na "Jasi" v letu 1972. Vloženo je bilo mnogo prostovoljnega dela in lasnega odrekovanja, da se je družina čez dve leti lahko vselila.

Z velikim veseljem in ponosom je urjeval skupni dom in njeno okolico. Rad je pomagal vsakomur. Bil je poln dobrote, poštenja in plemenitosti.

V zrelih letih, ko bi morala uživati sadove skupnega dela, pa jima je bolezen zagrenila življenje. V veselje so jima bili le otroka in vnuki, saj v njih sta videla nova življenja in svojo srečo. Solze v njihovih očeh, od žalosti izgubani obrzi, so bila spoznanja in izraz bolečin v njihovih srcih, da Jožeta ne bomo več videli med nami.

V velikem številu smo ga prijatelji, sosedi, svojci in sorodniki pospremili na zadnji pot. V imenu kluba upokojenih koroskih gozdarjev, sekcije Črna, izrekamo ženi Angelci, hčerama in njunima družinama iskreno sožalje. Jože, tebi pa hvala za vsa tvoja dobra dela, kar si dobrega storil za kraj in družino. Koroski gozdovi s svojim šumenjem naj ti pojo večno neizpeto pesem. Zbogom Jože!

Zapisal: Alojz Kremzer

ANZEJU V SLOVO

Kdo ni poznal tega pridnega in krepkega fanta, po imenu Anzej. Rodil se je leta 1910, tu na Žučelovi kmetiji, tu so mu stekli prvi koraki, a njegova mladost je bila grenka, saj je kot pastirček izgubil levo roko, zato so mu pravili somoroki Anzek.

Žučelova kmetija je bila še takrat last grofa Thuma, tu je bil najemnik Mihael Jelen in žena Uršula. Bilo je po prvi svetovni vojni, ko so vsepovod ležale granate in drugo orožje. Anzej je kot mlad pastir pasal živino na travniku pod Žučelom. Anzej je našel bombico in začel tožiti po njej. Joj, kako je počilo! Brat Alojz, ki je bil zraven, je prišel domov ves krvav in povedal mami, da je Anzej hudo ranjen in da si ne upa domov.

Mati Uršula je vsa v skrbeh stekla doli k sinu in videla, kako je ves v krvi, roko pa je imel vsvo razmesarjeno. Očeta ni bilo doma, da bi ga peljal k zdravniku, celo noč je revež jokal v bolečinah.

Zjutraj, ko ga je oče pripeljal v Slovenj Gradec, je zdravnik ugotovil samo to, da se mom roko amputirati v zapetju. Tako je mladi fant, star 9 let

ostal trajen invalid. Nikoli ni Anzej iskal kakšne invalidske podpore, kar je na stara leta zelo pogršal. Bil je vedno pri starših in pozneje je dobil Ronetov grunt. Delal je vse, kar je bilo potrebno. Ko sem ga nekoč v šali vprašala, zakaj se ni poročil, je smeje dejal, da zato pač ni bilo časa. Ko je onemogel, je vzel k sebi pridno družino. Zdravka Jelena in žena Marijo. Zdravko je za strica lepo skrbel, za kar mu gre zahvala. Ronetovo domačijo je lepo obnovil. Ima hišo in popolnoma nov hlev. Kako je bil Anzej hvaličen ko je videl, kako dobrega gospodarja ima.

V jeseni, ko je zbolel, so še vsi upali, da bo premagal bolezen, a bila je močnejša kot on. Ko je meseca januarja žalostno oznanil rzborski zvon, da Ronetovska Anzeja ni več, smo se spomnili njegove žalostne zgodbe in mu zaželeli večnega mira.

Njemu kot prijatelju zapisala
Štefka Malenšek

PREZGODAJ SE JE POSLOVIL ... VIKTOR VRHOVNIK - "OTIŠKI FIKA"

V ponedeljek, 28. februarja 1994 so se otižno oglasili zvonovi pri sv. Petru na Kronsko gori. Zvonilo so v zadnji pozdrav in spomin dobremu, najboljšemu človeku Viktorju Vrhovniku, "Otiškemu Fikanu", kakor so ga ljudje prisrečno, po domače klicali.

Rajni Fika je podlegel po hudem letu in pol dolgem boju za življenje s težko, skoraj nepremagljivo boleznijo našega časa. Umrl je v 62 letu življenja. Viktor je izhajal iz številne, kmečke družine. Navajen je bil tedeja, kmečkega dela. Zaposlil se je v kmetijski zadruzi Dravograd, kjer je bil nekaj let uspešen traktorist, pozneje pa šofer tovornjaka. Sposoben, strokovno izredno podkovan človek je bil. Ogromno je prevozil s traktorjem in s tovornjakom, po strmih, nemogočih cestah. Spoštoval je vamo delo, zato je bil pri delu uspešen in brez nezdod. Neštetim pomoči potrebnim ljudem je rajni pomagal, kadar so njegovo pomoč potrebovali za gradnjo hiš in drugega dela.

Družina iz katere je izhajal in njegova družina sta ljubili glasbo in lepo narodno pesem. Glasba in pesem sta jim dajala veliko medsebojno ljubezen in spoštovanje. Zato je bil Fika prvi med ustanovitelji pihalne godbe Zveze borevc Šentjanž. Godbi, njeni organizaciji in uspehu je posevtil nesebično vse svoje

življenje. Dal ji je dušo in vse svoje sposobnosti. Svojim tovarišem godbenikom je bil resnično prijatelj in tovariš. Človek, ki se ga z besedo gospod, ki je sedaj v modi, ne da prav označiti in povedati.

Ignji je zahtevni instrument "bariton", brez katerega ni godbe na pihala. Kako škoda je, da mu ni bilo dane učitati 40 letniče godbe, ki bo januarja 1995 in za katero še tebejo priprave.

O priljubljenosti in spoštovanju, ki so ga gojili ljudje do Viktorja Vrhovnika, je najlepše pričjal njegov veličastni pogreb, kakršnega pri sv. Petru še najbrž ni bilo.

Pretesljivo, najlepše slovo pa so svojemu ustanovitelju, organizatorju, tovarišu in nekajlemu predsedniku priridili godbeniki njegove godbe na pihala Šentjan.

Ob pretesljivih zvokih žalne komučnice so se od njega poslovili tako, da so mu na domu zaigrali "Zabučale gore" in "Vandrovčka". Na pokopališču pa: "Dve leti in pol sva midva se ljubila". Ob vseh teh pesmih in govorih ter zvokih "Tišine" je množica pogrebcev solznih oči zadnjič pozdravila in se za vedno poslovila od svojega prijatelja in resničnega tovariša.

Ob nenadomestljivi izgubi izrekamo ženi Mariji, hčerama Majdi in Janji z družinama, godbenikom godbe na pihala ZB-Šentjan, Kmetijsko gozdarski zadrugi Dravograd in vsem sosedom, znancem in prijateljem rajnega globoko, iskreno sožalje!

Rok Gorenšek

ARTVIGOVI BICI V SPOMIN

v pridnosti, poštenosti in skromnosti vse do leta 1950. Takrat je nad Artvigovo hišo prišla velika preizkušnja. Zaradi političnega zapeljavanja sta morala oba v zapor, iz katerega pa se njen mož ni več vrnil. Krute roke OZNE so ga umorile. Bica pa se je vrnila šele po treh letih. Ko so starše odpeljali, so njune otroke vzeli k sebi dobri ljudje. Veliko je trpela. Ko je prišla iz zapora, je s svojimi otroki začela obdelovati že tako skromne njive. Pridno in marljivo je gospodarila, dokler se ni 1957 leta poročila najstarejši hčerka Ivanka. Tudi njej je pridno pomagala, dokler se ni ponosročila in leta 1990 tudi umrla. Smrt hčerke je bico zelo prizadela. Jesen svojega življenja je preživljala na svoji domačiji skupaj z vnuki, ki so lepo skrbeli zanjo.

Artvigovo bico smo pokopali 2. 1. 1994 na razborskem pokopališču. Od nje se je poslovila velika množica ljudi, ki so dokazali, da so jo imeli radi. Naj ji bo lahka razborska zemlja.

Ko se je začelo poslavljati staro leto, je Artvigovo domačijo zagnila žalost. Ustavilo se je plemenito srce Artvigove bice.

Artvigova bica se je rodila 2. 5. 1907 na Brlah. Kot dekle se je poročila v Razbor z Artvigovim Mihom, kjer sta si ustvarila trdno družino. V zakonu se jima je rodilo šest otrok, od katerih je eden umrl že v ranem otroštvu, ostale pa sta vzgajala v duhu poštenja. Vojno so pri Artvigju zelo občutili, saj so se pri njih zadrževali partizani, in dobra Artvigova bica jim je vedno postregla vsaj s koskom kruha. Tako je bilo njeno življenje

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega očeta, dedka in pradedka

AVGUSTA NOVAKA
1911 - 1994
Strnjanovega očeta z Vrh

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in drugim, ki so nam v teh težkih dneh stali ob strani, darovali cvetje in sveče, ter nam izrekli sožalje.

Hvala zdravnikom in osebjem bolnišnice in zdravstvenega doma iz Slovenj Gradca za dolgoletno zdravljenje, govmikom Gabrijelu Knezu in Tinetu Lahu za poslovlilne besede, pevskemu zboru "Ksaver Meško" iz Šel za zapete žalostinke, ter g. župniku Gabrijelu Knezu za opravljen pogrebni obred in tolažilne besede.

Posebej se zahvaljujemo Faniki Kresnik, Janezu Krančanu ter drugim sosedom, ki so nam v teh dneh nesebično pomagali. Hvala tudi vsem, ki so našega očeta zadnjič pomagali do pokopališča pri sv. Roku na Selah.

Žalujoci: otroci Marica, Franci in Ernest z družinami

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj, komaj na začetku 32 pomladi, nas je zapustil dragi sin, brat in očka

MARJAN KOTNIK
iz Gozdarske c. 104 v Mislinji

Vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti, mu darovali vence in cvetje, sveče in darovali za svete maše, se najlepše zahvaljujemo. Iskrena hvala vsem, ki so nam kakorkoli pomagali v najhujših trenutkih in nam izrazili sožalje. Hvala govmikom Marjanu Križajcu in Karlu Kravserju za poslovlilne besede slovesa ter dekanu g. Tinetu Tajniku za potrebni obred.

Hvala vsem, ki so nam kakorkoli pomagali v najhujših trenutkih in nam izrazili sožalje. Hvala govmikom Marjanu Križajcu in Karlu Kravserju za poslovlilne besede slovesa ter dekanu g. Tinetu Tajniku za potrebni obred.

Žalujoci: Majda s sinom Gregorjem, oče Anton, brata Tone in Branko ter sestra Olga

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

OTMARJA GRILA
iz Pameč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam stali ob strani, darovali cvetje, sveče in za sv. maše ter nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali.

Zahvaljujemo se gospodu župniku za posebej občuteno opravljen pogrebni obred, kakor tudi cerkvenemu pevskemu zboru iz Pameč za izbrano petje. Prav tako zahvala govmiku za ganljive besede slovesa in pa Pihalnemu orkestru iz Trbnju.

Žalujoci: žena Mojca s sinovoma Borisom in Danijem

RUDI VERDINEK 1929 - 1994

Tiho in mirno se je iztekla življenjska pot Rudija Verdineka iz Dovž, prav na dan, ko Slovenci praznujemo kulturni praznik. Ko mu je 26. aprila 1929 v kmečko-delavski družini na Muti stekla življenjska zibel kot šestemu otroku, je že takrat okusil tegobe življenja, saj je moral že zelo zgodaj pomagati reševati socialne stiske družine. Večji del skrbi za otroke pa je padlo na mater, ko je za njih skrbela tako, da je hodila na dneve na bližnje kmetije. Mladostno stisko pa je Rudi občutil ob okupaciji Slovenije v drugi svetovni vojni. Bil je sin partizana Rudolfa in zato je bil leta 1944 skupaj z mamo izseljen v sedanje Kidričevo. Zmago nad okupatorjem je dočkal kot 16 letni mladenič - partizan Lackovega odreda na Kozjanskem.

Potem, ko se je vrnil domov, se je aktivno vključil v delo slovenske

mladine. Udeležil se je raznih partizanskih šol, kjer so predavali najvidnejši takratni politični voditelji Slovenije. Bil je brigadir v izgradnji proge Šamac - Sarajevo leta 1947. Vmes je uspešno končal komercialno šolo in si tako našel delo kot trgovski poslovodja v koroški krajini, v Mislinjski dolini in v Velenju. Ko sta si z ženo ustvarila topel družinski dom, sta v zakonu podarila trem otrokom življenje in jih vzgojila v pridne in poštene.

Rudi Verdinek pa je bil človek, ki je bil izredno navezan na zemljo, okolje in čebele. Vzgaljal je mlada sadna drevesa, ki danes z uspehom rodijo po Dravski, Mislinjski in Mežiški dolini. Posebno skrb in veselje pa je čutil do čebel in, če je le imel čas, je svoje delo posvečal čebelarstvu, ki so mu velikokrat s sladkim medom vračale vloženi trud. Pokojni Rudi pa je bil tudi eden tistih, ki je rad prebiral dnevno časopisje in knjige. Z vsem je bil dobro seznanjen. Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

F. Jurač

MAKSU VRČKOVNIKU ZA DOLGO RAJŽO

Mrliški mavček pač nikoli ne počiva! Vedno njegov zven pravi, ne glede ali je jutro, večer, ali je čas počitka, tu je čas smrti. Vse to nam govorijo zvonovi!

Tako je tudi zvon iz farnih lin pameške cerkve sv. Jakoba zapel otoržno in krajanom povedal, da je preminul njihov krajan Maks Vrčkovnik.

Sončna Gmajna nad Slovenj Gradcem je bila njemu zibelka otroštva. Teška dela na kmetih, pozneje gozdni delavec in nazadnje do svoje upokojitve cestar, urejevalec te dolge cesarske ceste, da so lahko vozila brezskrbno hitela v svoje daljave. Tudi njemu je

sreča leta 1941 dovolila, da si je izbral pridno, skrbno sopotnico. Stanovala sta na več krajih. A leta 1954 sta se preselila v Pameče, kjer sta si ustvarila skromen, a srečen domek! Pet pridnih, dobrih otrok je oblikovalo njuno srečo! Pozneje je še 11 vnukov, 6 pravnukov, svojemu 88 let staremu dedku lepšalo njegovo jesen življenja. Tako je pameško pokopališče bilo skoraj premajhno, toliko je bilo ljudi, ki so se poslovlili od dobrega krajana in prijaznega človeka!

Njegov dom ob potočku, ki teče v bližini hiše nam pravi, da je tukaj živel človek, ki je bil skromen, a do svojih posebno do žene Dorice zelo skrben. Naj se izrek slovesa glasi: "Takšni ljudje ne umirajo, so samo od nas odjaljeni!"

Viktor Levovnik

NEŽKI KUMPREJ V SLOVO

Nežka Kumprej, Adamova bica je bila rojena 3. 1. 1908 na Lomu nad Mežico. Dvoje stvari se je prepletalo v njenem življenju: skrb za številno družino in delo na domači kmetiji. Tako kot je z ljubeznijo sprejela vsako novo življenje, ki ga je začutila pod svojim srcem, je z ljubeznijo

skrbela tudi za domačo zemljo, na kateri sta z možem dolga leta pridelovala kruh za otroke. Po hitri izgubi moža in očeta je skrb za kmetijo prevzel sin. Bica je ostala zvesta domači grudi. Vse do visoke starosti so mnogo dela na poljih in travnikih "Adamove" domačije opravile njene drobne, zdelane roke. 28. 1. 94 se je njena življenjska pot iztekla. Odšla je mama in babica, ki je s svojim življenjem postavila spomenik, ki ga ne bi mogle narediti noben umetnik. Ohranili jo bomo v trajnem spominu.

Džirln

NAROČILA NA p.p. 45,
61101 Ljubljana ali
na tel.: ☎ (061) 213-475

Čang - Šlang shujševalni čaj

Edini čaj v Republiki Sloveniji, ki ima potrdilo od Zavoda za farmacijo in za preizkušanje zdravil o svoji neškodljivosti. Vsaka škatla vsebuje to potrdilo.

Z zmanjševanjem telesne teže krepite organizem

Vsi dosedanja preparati za hujšanje (vitaminske tablete, dietetski preparati) so reševali problem zmanjševanja telesne teže, ne pa tudi ohranjanja idealne telesne teže. Izjema pri tem je Čang - Šlang čaj za reduciranje telesne teže po kitajski recepturi, je zdravilen, iz naravnih sestavin in ga lahko uporabljamo za posebno nego telesa, povzročajo izgubo teže, plinov, nakopičenih maščob in spodbujajo izgubo teka. Z rednim pitjem čaja Čang - Šlang bodo izgorele odvečne telesne maščobe, vaše telo pa bo postalo gladko in gibčno. Čaj Čang - Šlang je sestavljen iz posebnih sestavin in je primeren za ženske in moške, stare in mlade, za vse starosti. Čang - Šlang so nekoč pili bogati Kitajci. S pitjem tega čaja so obdržali vitkost in gibčnost. Tudi vsak obrok hrane so čutili kot en sam požirek.

Škatlica Čang - Šlang vsebuje 40 vrečk čaja, ki so garancija za doseg želene telesne teže. Po pitju čaja ne čutite v želodcu nobene teže, niti kakšne druge neprijetnosti, kajti niste pili pivskega kvasa, pač pa Čang - Šlang, čaj s tradicijo več kot 1700 let.

Za izgubo teže je dovolj, da vsak dan pred obrokom popijete eno skodelico tega čaja in vsi problemi bodo rešeni. Zaradi izgube telesne teže ne boste nervozni, nasprotno, ohranili boste dobro razpoloženje.

Isti učinek boste dosegli, če popijete dve skodelici Čang - Šlanga pred spanjem. Uživanje čaja ni dovoljeno otrokom in nosečnicam.

Čaj Čang - Šlang lahko naročite po pošti na naslov: Džirln, p.p. 45, 61000 Ljubljana in po telefonu: (061) 213-475.

Čang - Šlang prodaja na slovenskem tržišču podjetje Džirln, d.o.o., Ljubljana. Cena Čang - Šlanga je 599 tolarjev + poštni stroški. Plačate po povzetju.

NAROČILNICA

IME IN PRIIMEK

ULICA IN ŠT.

POŠTNA ŠT. IN KRAJ

ŠTEVILO ZAVITKOV

V SPOMIN ALOJZU FORTINU

Zahrbtna neozdravljiva bolezen je že dalj časa načenjala njegovo zdravje in v zelo kratkem času so se pokazale njene resne posledice.

Dan pred iztekom starega leta je moral zaradi težjih bolečin v pljučih po zdravniško pomoč v bolnico Slovenj Gradec. Že 5. januarja 1994 pa je zavedno zaspal. Poslovil se je od svojih najdražjih, sorodnikov, prijateljev, sosedov in znancev.

Lojziju je stekla zibelka 11. junija, leta 1919 na Hlipovcu v Bistri, v družini gozdarja Franca Fortina in matere Ljudmile Kumrova iz Koprivne. V družini se je rodilo 10 otrok, tri hčere in sedem sinov. Lojzi je bil najmlajši. Kmalu po njegovem rojstvu je družini umrla mama. Vseh malih otrok oče sam ni mogel oskrbovati, zato jih je dal v varstvo drugim družinam. Lojze in sestra Milka sta odšla na Macigojevo, kjer je preživljal svoje otroštvo.

Lojze je še mlad, že s svojimi 15 leti, poprijel za gozdarska dela. Zaposlil se je v gozdarstvu pri takratnih lesnih trgovcih - pri Veselku in drugih.

Druga svetovna vojna ga je zajela na sluzenju vojaškega roka in je prišel v nemško ujetništvo ter bil odpeljan v Nemčijo v okolico Hannovera, od koder se je vrnil po očetovem posredovanju. Poleti leta 1943 se je aktivno vključil v NOB, vojaško sukno pa je slekel avgusta 1946 po osvoboditvi. Po vrnitvi se je najprej zaposlil pri Rudniku Mežica, a ga je gozd in njegova gozdarska tovarišija zvalila nazaj

med koroške gozdove in se je zaposlil v gozdarstvu pri takratni GU in je ob več reorganizacijah gozdarstva ostal zvest svojemu poklicu vse do invalidske upokojitve leta 1970.

Za skupno življenje je ponudil roko Anici Komprej, Adamovi z Loma. Zakonsko zvezo sta sklenila leta 1948. Njuno družino sta dopolnila sinova Edi in Lojzi. Svoje ognjišče sta si ustvarila na njenem domu. Čez pet let sta se preselila h Graufu - leta 1975 pa v Mežico, kjer sta združevala zakonsko srečo in skupno življenje zrelih let.

Ni bil le dober, skrben mož in oče, bil je tudi dober delavec in prijatelj. Rad je pomagal vsakemu, ki je potreboval njegovo pomoč. Znal je s svojim delom in odnosom do človeka oblikovati z razumom in spoštovanjem.

Poleg skrbi za družino in delo mu je bila naslednja skrb za njegove varovanke čebele, h katerim je vedno tako rad zahajal. Tudi v povirja zgornje Mežiške doline je rad kot ribič zahajal, v njene bistré potoke. Bil je večletni član ribiškega društva.

V velikem številu smo ga pospremili na njegovi zadnji poti v Mežici in ga položili k zadnjemu počitku. V imenu kluba upokojenih Koroških gozdarjev sekcije Črna, izrekamo ženi Ančki ter sinovoma Ediju in Lojziju, ter njunima družinama iskreno sožalje.

Tebi Lojze pa hvala za vse, kar si do brega storil za kraj in družino.

Zapisal: Alojz Kremzer

CERTIFIKATI

Kmetje in zadružniki

je vaša družba!

Vaš lastninski certifikat boste lahko vložili v investicijski sklad Kmečke družbe d.d.

Ob zagotavljeni veliki varnosti in ustrezni donosnosti vaših naložb boste aktivno sodelovali pri razvoju tistega dela gospodarstva, ki je za kmetijstvo in zadružništvo ŽIVLJENJSKEGA POMENA.

Vse informacije lahko dobite pri svoji HKS in kmetijski zadrugi.

ZADRUŽNA ZVEZA
SLOVENIJE

ZVEZA
HRANILNO-KREDITNIH
SLUŽB

SLOVENSKA
ZADRUŽNA
KMETIJSKA BANKA

ZADRUŽNA
KMETIJSKA
DRUŽBA

SLOVENSKA
KMEČKA ZVEZA
-SINDIKAT

CERTIFIKATI

ZAVAROVALNICA MARIBOR, ZAVAROVALNICA Z NAJDALJŠO TRADICIJO NA KOROŠKEM

Ljudje radi povedo, da ima Zavarovalnica Maribor na Koroškem najdaljšo tradicijo. V novih konkurenčnih razmerah se zavarovalnica trudi še naprej ostati z največ zavarovanci. To jim kar dobro uspeva, saj so v zadnjih letih ohranili dosežen nivo zavarovanj, čeprav čutijo vsa gospodarska gibanja, tako v kmetijstvu kot na vseh drugih področjih. Veseli pa so koroške zvestobe, ki se izraža v velikem zaupanju. Seveda pa to zaupanje Zavarovalnico Maribor tudi obvezuje.

Milan Štumpfl ima dobre izkušnje z Zavarovalnico Maribor

Pri Milanu Štumpflu (po domače Breznik) v Podgorjah so se iz Zavarovalnice Maribor oglasili ing. Anton Muršak, vodja kmetijskih zavarovanj, Janez Blagotinšek, direktor poslovne enote Zavarovalnice Maribor za Koroško in Jože Pečolar, tehnični vodja poslovne enote za Koroško.

Ugotovili smo lahko dobro medsebojno poznavanje, saj je ta koroška domačija z vsem premoženjem zavarovana pri Zavarovalnici Maribor od kar ta obstaja. Milan Štumpfl je od svojega očeta kmetijo prevzel leta 1954 in s tem tudi utečene odnose z Zavarovalnico Maribor. Ti odnosi so bili bolj razviti zato, ker je kmetija imela malo gozda in je že od nekdaj usmerjena v mlečno proizvodnjo. Na 15 ha zemlje redijo 40 glav živali, od tega 22 krav črno bele pasme. Imajo kvalitetno proizvodnjo mleka in lani so Mariborski mlekarni oddali 115.000 litrov mleka. O Mariborski mlekarni imajo zelo visoko mnenje, saj v teh težkih razmerah za mlekarstvo s plačilom mleka še niso zamujali niti en mesec. Njihova čreda frizijk je zelo zdrava, čeprav je znano, da je ta pasma zelo občutljiva za zdravje. Ko enkrat krava obleži, običajno več ne vstane. Takrat je nujno ukrepati. Milan Štumpfl pravi, da je sramota za kmetijo, če ti krava v hlevu pogine. V 40 letih se je to njim zgodilo samo enkrat, ko je kravo zadela kap. A tega primera ne more pozabiti tudi zaradi dobrega sodelovanja z Zavarovalnico Maribor. V enem dopoldnevu so uredili formalnosti z zavarovalnico, dobili denar, kupili kravo in jo prignali v hlev. Ne takrat in nikoli pozneje niso imeli problemov s svojo zavarovalnico. Oče Štumpfl je izrecno poudaril, da z zavarovalnico Maribor imajo same dobre izkušnje in da bodo tudi zato ostali zvesti Zavarovalnici Maribor, najstarejši zavarovalnici na Koroškem, zavarovalnici z najdaljšo tradicijo v teh krajih. Pritrdil mu je tudi sin Milan, ki danes v glavnem kmetuje in gospodari v hlevu z mlečno proizvodnjo.

Milan Štumpfl pred svojo domačijo

Jože Čas, največji slovenski hmeljar; v ozadju "kozolec na križ"

NA OBISKU PRI NAJVEČJEM SLOVENSKEM HMEJLJARJU

S predstavniki Zavarovalnice Maribor smo obiskali Turiško vas, kjer nas je sprejel Jože Čas, znan hmeljar na Koroškem. Po domače se kmetiji reče Marošek, ki je znan po velikem kozolcu narejenem na križ. To je pravi etnografski biser in tudi gradbena mojstrovina. Dva kozolca sta sestavljena v enega. Ob gradnji tega kozolca niso uporabili žebeljev, še late so pribite z lesenimi klini. Pravijo, da sta v nekdanji Avstroogrski stala samo dva takšna kozolca.

Jože Čas je kmetijo usmeril v hmeljarstvo. Uredil je 7,5 ha hmeljskih nasadov na svoji zemlji. V najem pa je vzel 117 ha hmeljskih polj na Koroškem. Lani je postal lastnik vseh naprav na poljih, sušilnice in strojne opreme. Tako je Jože Čas, uspešen koroški hmeljar danes pravzaprav največji slovenski hmeljar. Zaradi obsežne proizvodnje je zaposlil diplomiranega agronoma in inženirja strojništva. Zaposluje tudi sezonsko delovno silo. Pravi, da vsi skupaj poskrbijo za najkvalitetnejšo proizvodnjo hmelja. Oskrbeli so se tudi z novo opremo za briketiranje hmelja in si s tem ustvarili pogoje za lastno trženje pridelanega hmelja. Večino hmelja izvozi. Pri prodaji hmelja direktno pivovarnam nima težav, saj prodajajo izredno kvaliteten hmelj. Zaradi specifičnih vremenskih razmer na Koroškem v času zorenja dosežejo v hmelju več kot 11% alfa kislin. Ta kislina pa je bistvena za ceno hmelja, saj je od odstotka teh kislin odvisna količina porabljenega hmelja v proizvodnji piva. Jože Čas je dokazal, da je sposoben dobro obvladovati proizvodnjo hmelja in, da se spozna tudi na vso dinamiko na področju trga.

Prav zato jemlje sodelovanje z Zavarovalnico Maribor za odgovoren poslovni odnos. Pravi, da so vlaganja v proizvodnjo velika, zato rizika za vse to ne moreš kar tako sprejeti nase. Zato je vse naprave na poljih, stroje in objekte zavaroval po dejanski vrednosti. Zavarovanje je zanj strošek tako kot gnojenje in škropljenje. Ta strošek pa Zavarovalnici Maribor deloma plača ob sklenitvi pogodbe, večinoma pa ob spravi oziroma prodaji pridelka.

Pri Zavarovalnici Maribor je bil s hišo in vsem ostalim zavarovan že oče Ivan. Na Zavarovalnico Maribor, najstarejšo koroško zavarovalnico so se navadili, odnosi so korektni in na odgovornost pri sklepanju pogodb, ocenjevanju škod in medsebojnih finančnih obveznostih nimajo pripomb. Ko poznaš ljudi, ko se prepričaš v odgovorno poslovanje in medsebojno spoštovanje se utrdi zaupanje in partnerski poslovni odnos. Največji slovenski hmeljar je danes zadovoljen z Zavarovalnico Maribor in delavci slovenjegraške poslovne enote Zavarovalnice Maribor.

Matija Gjerkeš

VIHARNIK izdaja Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec, p.o. Uredniški odbor: Ida Robnik, Majda Klemenšek in Gorazd Mlinšek. Urednica: Ida Robnik, lektorica: Majda Klemenšek. Tehnični urednik: Bruno Žnidaršič. Naklada: 1900 izvodov. Tisk: TGP CODA PRESS, Maribor. Dovršitev: GZP MARIBORSKI TISK, Maribor, 1994.

Na podlagi mnenja Ministrstva za informiranje z dne 30. 1. 1992 je VIHARNIK proizvod informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3, za kar se plačuje petodstotni davek od prometa proizvodov.

ZAVAROVALNICA · MARIBOR td.

POSLOVNA ENOTA ZA KOROŠKO
SLOVENJ GRADEC
 POHORSKA CESTA 15
 - avtobusna postaja -
 telefon: 0602 41-591, 41-813
 telefax: 0602 41-814

PREDSTAVNIŠTVA:

RADLJE OB DRAVI
 telefon: 0602 71-942, 71-138

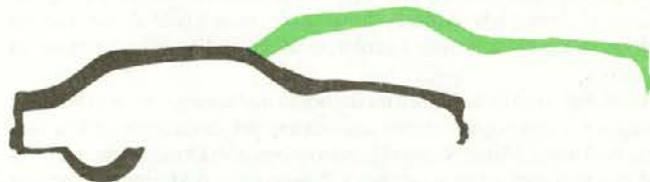
RAVNE NA KOROŠKEM
 telefon: 0602 21-346

DRAVOGRAD (AMD BAZA)
 telefon: 0602 84-079

ODLOČITE SE!

ZA NAJUGODNEJŠE KASKO ZAVAROVANJE

VAŠEGA AVTOMOBILA
 - POPOLNO ALI DELNO -
MODRA ALI ZELENA LINIJA
 AVTOMOBILSKIH ZAVAROVANJ
ZAVAROVALNICE MARIBOR!

**ŽIVLJENJE GRE NAPREJ,
 IN MI Z VAMI**

ZADRUGA-MARKET

PLIBERK - AVSTRIJA - TEL.: 004342352039

REZERVNI DELI

VELIKO SKLADIŠČE REZERVNIH DELOV
 ZA MOTORNE ŽAGE - TRAKTORJE - MAG -
 ROTAX MOTORJE IN KMEČKE STROJE.

MOLZNE NAPRAVE

ALFA LAVAL - WESTFALIA
 REZERVNI DELI - MLEKOVODI - ČISTILA
 PROJEKTIRAMO PO NAJNOVEJŠIH
 NAVODILIH MOLZNE TEHNIKE.

KMEČKI STROJI

NOVI IN RABLJENI
DOBRODOŠLI PRI NAS

POTOPNA
 ČRPALKA, 220 V

~~1998.-~~

998.-

"HOMELITE"
 MOTORNA KOSA
 NA 2 NITKI

~~2490.-~~

1798.-

"ALKO"
 VRTNA
 KOSILNICA

~~2290.-~~

1890.-

"JONSERED"
 MOTORNA ŽAGA

ŽE OD

3750.-

VSE CENE SO V ŠILINGIH IN Z DAVKOM